Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2168 | 4 pagini — 20 bani | Vineri 20 aprilie 1956

Cuvîntul tău

DE CE unii tineri nu prea iau cuvîntul în şedinţe? De ce mulţi tineri buni, capabili, nu-şi spun deschis părerea într-o chestiune sau alta? Iată întrebări care frămîntă mintea multor activişti utemişti, a multor tineri. De aceea am hotărît să vorbim astăzi despre acest lucru, despre curajul opiniei, despre exprimarea deschisă a părerilor.

Vom începe cu un fapt care ni se pare semnificativ. De curînd utemiştii de la Fabrica de confecţii din Brăila s-au întrunit în adunare de alegeri pentru a desemna noul comitet U.T.M. pe întreprindere. După darea de seamă s-a trecut la discuţii. Dar, în locul unui îndemn la o dezbatere largă şi adîncă a problemelor, au răsunat de la masa prezidiului avertismente de felul acesta:

— Tovarăşii să nu discute în contradictoriu!

S-au înscris la cuvînt cîţiva tineri. Printre ei era şi utemistul Gheorghe Ţapu care fusese criticat. Dar, înainte de a-i da cuvîntul, delegatul comitetului orăşenesc U.T.M. care conducea adunarea a ţinut să-l avertizeze:

— Tovarăşe Ţapu, fiindcă ai fost „înţepat" să nu discuţi în contradictoriu! Vorbeşte-ne numai despre criticile care ţi s-au adus!

Ţapu de altfel nu s-a lăsat impresionat şi a spus tot ce avea pe inimă, tot ce credea despre munca şi activitatea comitetului U.T.M., despre unele probleme şi aprecieri care n-au fost — după părerea lui — just prezentate sau exprimate în darea de seamă. Alţi tineri vorbitori, puţini la număr, „stimulaţi" de cei ce conduceau şedinţa, s-au mărginit să spună mai mult generalităţi, au vorbit timid, n-au adus nici un fel de contribuţie creatoare la analizarea muncii organizaţiei.

Fapt este că în unele organizaţii U.T.M. s-a făcut şi se face prea puţin pentru dezvoltarea spiritului critic al tinerilor, pentru exprimarea deschisă a părerilor, a opiniilor. In atmosfera dăunătoare a influenţei cultului personalităţii au apărut pe alocuri astfel de racile ca: încălcarea democraţiei interne de organizaţie, nesocotirea părerii masei tinerilor, lipsa de stimulare a criticii de jos şi uneori gîtuirea criticii.

Partidul a chemat şi cheamă la stimularea criticii constructive, la activizarea maselor în dezbaterea celor mai variate probleme ale vieţii noastre noi, la cea mai mare atenţie faţă de părerile maselor.

Dar a nu stingheri critica, a stimula exprimarea deschisă a părerilor tînărului într-o problemă sau alta nu e totul. Trebuie să se ţină seama de aceste păreri. Un reporter al ziarului nostru a vizitat de curînd căminul fabricii „Electroputere" din Craiova. Acolo lucrurile nu stau bine. Condiţiile de cazare sînt proaste, nu există o activitate culturală de colectiv. Relatîndu-i reporterului toate acestea, tinerii i-au spus:

— Vă arătăm situaţia dar avem o singură condiţie: să nu ne promiteţi şi dumneavoastră că se vor lua măsuri.

De nenumărate ori aceşti tineri au luat poziţie în faţa diferitelor foruri competente cerînd să se îmbunătăţească situaţia din cămin. De nenumărate ori au venit cu propuneri concrete de organizare, de îmbunătăţire a cazării. Dar criticile lor, părerile lor, propunerile lor n-au fost luate în seamă. Drept urmare, unii tineri dintre cei care sînt împiedicaţi să-şi exprime criticile şi părerile personale sau care văd că poziţia lor justă într-o chestiune oarecare nu e luată în seamă, devin închişi, se abţin de la exprimarea gîndurilor şi părerilor lor.

Oricît ar părea de ciudat, polemica, ciocnirea de păreri, de idei mai este considerată de unii drept ceva neprincipial, necuviincios, drept patimă, „furie" în discuţie. De aceea, te şi plictiseşti la unele şedinţe şi discuţii ale tineretului unde nu se desfăşoară o largă şi pasionată dezbatere a problemelor, nu se exprimă multe păreri personale. De această meteahnă se resimte uneori, — trebuie s-o spunem — şi ziarul nostru. Cîteodată nu găseşti în el nici destul entuziasm, nici multă pasiune, nici idei noi şi palpitante, nici tonul înflăcărat, ofensiv. In unele materiale, totul este imperativ, sever, reţinut: „obligaţi", „necesar", „trebuie".

Nu întîmplător, în această atmosferă nu s-au dezvoltat îndeajuns în rîndurile tinerilor dintr-o serie de organizaţii, umorul şi ironia ca mijloace de luptă împotriva a tot ce e putred şi înapoiat. Mai mult decît atît. Vezi uneori un tînăr care a discutat cu tine chiar acum într-o limbă plină de sevă, cordial. Dar iată-l că se urcă la tribună sau se ridică în şedinţă, despătureşte o foaie de hîrtie şi începînd cu nişte citate se apucă să înşire fraze generale, lipsite de orice idei personale.

A stîrpi orice gîtuire a criticii de jos, a stimula pe toate căile exprimarea părerilor tinerilor, a-i stimula pe toţi utemiştii să acţioneze ca stăpîni ai organizaţiei, să se frămînte pentru problemele organizaţiei şi să-şi spună cuvîntul deschis în aceste probleme — iată ce-i de făcut. Vom pune astfel capăt indiferenţei unora dintre tineri faţă de fenomenele negative ce se mai petrec în jurul lor, îi vom îndemna să ia poziţie activă în viaţă, vom crea o puternică opinie publică împotriva a tot ce e nesănătos, dăunător.

Cu toţii avem datoria să ne gîndim, să ne frămîntăm pentru problemele vieţii clocotitoare din colectivul nostru, din organizaţia noastră, din patria noastră. Să gîndim creator şi să ne spunem părerea. Să nu uităm însă nici o clipă că părerile noastre, critica noastră, trebuie să fie constructive, trebuie să servească cauzei vieţii noastre noi, să nu dăuneze acestei cauze.

Un tînăr cu trăsături înaintate se distinge prin faptul că nu-i e teamă să-şi spună părerea, nu bîrfeşte pe la colţuri, ci ia atitudine în faţa întregului colectiv. El nu-şi spune cuvîntul, fără să gîndească bine. El este capabil să condamne pe oricine — de-ar fi propriul frate — dacă comportarea acestuia se pune de-a curmezişul intereselor colectivului, poporului.

Curajul opiniei, exprimarea deschisă a părerilor, trebuie să devină o trăsătură de caracter a tuturor utemiştilor, a tuturor tinerilor!

Folosind just arma criticii, îndreptînd-o numai spre apărarea şi dezvoltarea a tot ceea ce serveşte cauzei poporului muncitor, spre distrugerea a tot ce e putred şi înapoiat, tinerii din ţara noastră îşi vor dezvolta spiritul de iniţiativă, vor da un aport mereu mai puternic la construirea socialismului.

„Scînteia tineretului"

FRUNTAŞUL BRIGĂZII

Dacă aţi afla despre tînărul din fotografia noastră numai că e tractorist în brigada a IV-a de la S.M.T.-Făcăeni, raionul Feteşti, probabil că veţi dori să cunoaşteţi şi alte amănunte. Aflaţi: utemistul Ştefan Olteanu realizează aproape în fiecare zi 7,5 hectare arătură, în prima decadă a acestei campanii a executat un volum de lucrări de 45 hantri; acest lucru i-a adus titlul de fruntaş pe brigadă.

Foto: D. F. DUMITRU

Depăşesc viteza zilnică la însămînţări

Pe ogoarele raionului Rîmnicu-Sărat munca pentru terminarea la timp a însămînţărilor de primăvară se desfăşoară cu succes. Folosind întreaga capacitate de lucru a utilajului agricol, colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale au depăşit în zilele de 16 şi 17 aprilie viteza zilnică de însămînţare cu 20 la sută.

Datorită creşterii continue a vitezei de însămînţări, pînă la 17 aprilie, 8 gospodării agricole colective, precum şi comunele Putreda şi Coţatcu, au terminat de însămînţat culturile din epoca I-a. Pe întregul raion însămînţarea acestor culturi s-a efectuat în proporţie de 43,7 la sută.

De cîteva zile în raion, în comunele unde temperatura solului este favorabilă, a început şi însămînţarea porumbului. In numai cîteva zile au şi fost însămînţate cu porumb mai bine de 200 de hectare.

Oamenii muncii de pe ogoarele raionului Rîmnicu-Sărat s-au angajat ca prin folosirea la maximum a capacităţii de lucru a atelajelor existente să execute însămînţarea principalelor culturi de primăvară pînă la 1 Mai.

Cărbune peste plan în Valea Jiului

Majoritatea brigăzilor de mineri din Valea Jiului care lucrează după metoda graficului ciclic depăşesc sarcinile lunare de producţie între 15—20 la sută, iar unii mineri obţin lunar chiar două norme. Brigada minerului Ioan Marian de la Petrila, de exemplu, a extras în prima jumătate a lunii aprilie 539 tone cărbune peste plan.

La mina Aninoasa, brigada comunistului Aurel Cristea care s-a angajat să dea în cinstea zilei de 1 Mai 500 tone de cărbune peste plan a extras peste plan numai în prima jumătate a lunii aprilie 303 tone de cărbune.

La Lupeni, lucrînd după graficul ciclic brigăzile conduse de Ioan Lăzurcă şi Alexandru Matei din sectorul 1 B. şi-au depăşit în prima jumătate a lunii aprilie sarcinile de producţie cu 24 şi respectiv 19 la sută.

Din numărul de azi

In pag. II-a

- F. MINDRUŢ: Cu un pas înaintea producţiei.
- GH. P. APOSTOL: Pregătirea studenţilor pentru seminar.
- I. MIHUŢ: Inimă tînără.
- C. ION: Instantanee...
- Mai spune-mi odată te iubesc (cîntec).

In pag. III-a

- C. PATTANTYUS: Organizaţia U.T.M. trebue să devină sufletul acţiunilor educative.
- ANA CARANFIL: Mecanizatorii din Grădiştea în campanie.
- V. ORAŞEANU: „Se fac puţine concursuri sportive între elevi".

In pag. IV-a

- Noi amănunte în legătură cu vizita lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov în Anglia.
- Pe harta lumii: Ceylon.
- Adunări consacrate celei de a 86-a aniversări a naşterii lui V. I. Lenin.

LENIN — LA PORONINO

Însemnări la îndemnul unui localnic

Mă aflam la Zakopane. Discutam cu un localnic, Gonşeniţa, nume care dealtfel aparţine aproximativ la încă 5.000 de locuitori din cei 20.000 ai orăşelului. Era curios să afle ce lucruri m-au impresionat, ca vizitator al renumitei staţiuni de iarnă poloneze. I-am înşiruit multe lucruri. Spre surprinderea mea însă, după vreo 10 minute, începuse să mă privească cu tîlc.

— Spune-mi, altceva nu te a impresionat?

Am continuat. Din nefericire nu izbuteam ca prin cuvintele mele să alung acea privire mirată, dar binevoitoare a exigentului interlocutor. Devenisem nerăbdător. Peste ce lucru extraordinar trecusem cu vederea? La ce ţinea atît de mult acest om simplu, îmbrăcat ţărăneşte, după portul locului. Şi am aflat:

— Lenin a trăit la Poronino, aci, aproape... la noi. Există şi un muzeu. Cum se poate, n-ai vizitat casa în care a locuit?

★

Mă aflam pe veranda unei case ţărăneşti, construită după specificul locului, din lemn. Acoperişul se ţuguia după obiceiul muntenilor, lăsînd să se vadă ferestrele unui cat. Pe o placă neagră de marmoră, litere de un galben încă proaspăt, încrustau pentru veşnicie:

„V. I. Lenin fondatorul partidului şi al statului sovietic a trăit şi muncit în Polonia între anii 1912—1914".

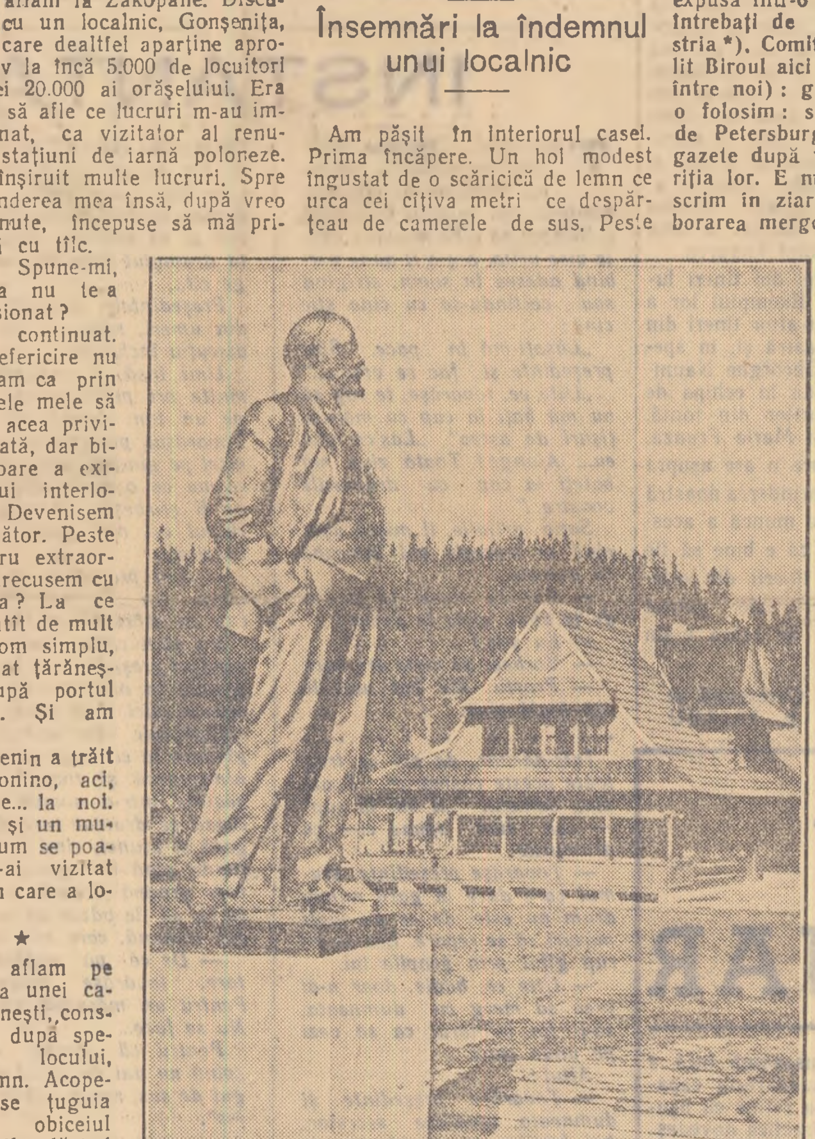

Statuia lui Lenin din faţa casei-muzeu

Am păşit în interiorul casei. Prima încăpere. Un hol modest îngustat de o scăricică de lemn ce urca cei cîţiva metri ce despărţeau de camerele de sus. Peste tot, pe pereţi, în vitrine laterale fotografii, facsimile, copii după scrisori, ziare.

Chiar după primele minute, vizitatorul află că Lenin, de aci din Poronino, conducea activitatea partidului şi în mod special ziarul „Pravda", al cărui prim număr apăruse la 5 mai 1912. Evenimentele sîngeroase de la Lena care prilejuiseră trecerea de la starea de spirit revoluţionar la avîntul revoluţionar al maselor, l-au determinat pe Lenin să se afle în apropierea Rusiei. Intr-o scrisoare de răspuns lui Gorki, expusă într-o vitrină, citim: „Mă întrebaţi de ce mă aflu în Austria *). Comitetul Central a stabilit Biroul aici (aceasta să rămînă între noi): graniţa e aproape şi o folosim: sîntem mai aproape de Petersburg, de unde primim gazete după trei zile de la apariţia lor. E mult mai uşor să scrim în ziarele de acolo. Colaborarea merge mai bine".

Examinînd unul cîte unul documentele expuse în această primă cameră, aflăm informaţii preţioase despre sosirea lui Lenin la Poronino. In vara anului 1913 Nadejda Krupscaia s-a îmbolnăvit. Lenin a hotărît să se mute la Poronino. Aci a adus-o şi pe Elisabeta, mama Nadejdei Krupscaia. La cîteva zile după sosirea la Poronino, Lenin scria rudelor: „Acum cîteva zile ne-am mutat... pentru vară la munte, în satul Poronino, la 7 km. de Zakopane. Acest sat se află lîngă munţii Tatra, la 6—8 ore de drum cu trenul de la Cracovia spre sud..."

De asemenea, îi scria lui Maxim Gorki: „Intrigi sînt mai puţine aici, — aceasta este un plus. Biblioteci bune nu sînt, — aceasta este un minus. Fără cărţi e greu".

Păşim într-o altă cameră, în stil asemănător primei, însă ceva mai mare. In faţă avem mărturii din urmă cu 44 de ani. In mod special atrage atenţia numărul mare, diversitatea ziarelor şi revistelor poloneze şi din Europa, în care sînt publicate articolele lui Lenin. Regăsim frecvent titlul unui ziar: PRAVDA.

Lenin, deşi se afla în afara graniţelor Rusiei, conducea zi de

---

*) *In acel timp Galiţia aparţinea Austriei.*

CONTINUARE în pag. III

Carnet — din întrecerea în întîmpinarea lui 1 Mai

NĂZUIND SPRE ÎNĂLŢIMI

Impreună cu controlorul Neagu Constantin, Munteanu face etalonarea manometrelor.

O vizită neaşteptată

Dis-de-dimineaţă zbîrnîitul soneriei îmi alungă somnul. In pragul casei, mă aşteaptă Ştefan, vechi prieten, mecanic de locomotivă. Nu ştiu cum arăt la faţă. Dar oaspetele îmi ghiceşte neliniştea şi se grăbeşte să-mi explice scopul vizitei sale.

— Iartă-mă că te deranjez. Viu direct de la depou. Am auzit că scrii un articol despre muncitorii de la I.C.A.R. Te rog să le transmiţi şi mulţumirile mele.

— Pentru ce?

— Asta-i bună! Păi te duci la o fabrică, fără să ştii ce se face acolo? Despre busola locomotivei ai auzit?

Neaşteptînd răspuns, îmi face semn cu mîna să am răbdare, îşi aprinde o ţigară, se aşează comod pe scaun şi continuă...

La începutul lui februarie, conducea spre Hunedoara un tren cu tonaj sporit. Era o vreme cumplită. Viforul se pieptea duşmănos cu cerbicia munţilor. Troiene mari se îngrămădiseră pe Valea Prahovei. Marfarul suia încet către Sinaia. Convoiul greu, panta grea cereau presiune nu glumă. Busola locomotivei, manometrul, indica precis energia ce sălăşluia în cazan. Mecanicul, cercetînd îngrijorat vibraţia acului, a recitit literele scrise pe cadran: I.C.A.R. Nu avea timp să se gîndească la ele. Dar cînd a oprit în Sinaia, le-a privit îndelung, aşa cum priveşti un prieten neîntîlnit de mulţi ani şi, spre mirarea fochistului, a exclamat:

— Bravo, tovarăşi de la I.C.A.R.! Faine manometre!

Unul din cei 80 la sută

In aceeaşi zi poposesc în secţia manometre. In hala spaţioasă, zeci de oameni aplecaţi asupra meselor de lucru meşteresc cu migală rotiţe şi şuruburi care de care mai mărunte. Sînt în întrecere în întîmpinarea lui 1 Mai. Din totalul muncitorilor peste 80 la sută sînt tineri. Prezenţa lor şi ordinea ce domneşte pînă în cele mai ascunse colţuri îmi creează impresia că mă aflu în laboratorul unei facultăţi. Iosif Munteanu, responsabilul de brigadă, e un tînăr obişnuit, nu prea înalt, tăcut şi calm la mînie.

...In toamna lui '47 baci Munteanu tuna şi fulgera. Pricina era feciorul său Iosif. De la o vreme băiatul slăbea, nu mai rîdea şi cît era ziulica de mare ofta din adîncul rărunchilor. Pe baci Munteanu îl chinuia bănuiala că i s-a îmbolnăvit feciorul. S-a înşelat. Pînă la urmă, Iosif dădu glas pojarului ce-l mistuia:

— Vreau să merg la şcoală.

— Deh! Şcoala nu-i rea, dar mintenaş, dragul meu, nu poţi mere. Pămîntul cere braţe de muncă.

Băiatul nu a insistat. Cunoştea firea neînduplecată a tatălui său, care din zori şi pînă în noapte muncea aprig, îndîrjit să fie mereu „fruntea" satului. In săptămînile următoare, tatăl şi fiul nu schimbară multe vorbe.

Intr-o seară, baci Munteanu şi Iosif se înapoiau obosiţi de la cîmp. Străbăteau vatra Mureşului ca doi străini, fiecare preocupat de păsurile sale.

Iosif, altă dată încîntat de priveliştea cîmpiei, acum nu lua în seamă nici ciripitul gureş al păsărilor nici frumuseţea amurgului. Supărarea lui se contopea cu clipocitul tînguitor al Mureşului. Lîngă drumul de fier le-a ieşit în cale învăţătorul:

— Bună seara, baci Munteanu. De ce nu-l laşi pe Iosif să meargă la şcoală?

Bacîul s-a înfierbîntat. Fără să asculte vorbele învăţătorului o ţinea una şi bună: „Omul sărac n-are răgaz de hodină. Pămîntul cere braţe de muncă!" In noaptea aceea n-a dormit. Suspinele lui Iosif îi secătuiau inima. In minte îi răsăreau tablouri vechi, însă neacoperite de praful uitării: lupta aspră, zadarnică, de a-şi agonisi cîteva iugăre de pămînt, nedreptatea şi vorbele veninoase ale bogătanilor. A doua zi şi-a trezit feciorul mai de dimineaţă ca de obicei:

— Să te găteşti de drum. Vei merge la şcoală... Vezi să fii...

— Fruntea! izbucni în rîs copilul şi sări iute din pat.

La şcoala profesională din Cîmpia Turzii, la Industria Sîrmei, băiatul plecat din lunca mănoasă a Mureşului a respectat făgăduiala dată: întotdeauna a fost între primii.

Prin anul 1953, Iosif a păşit sfios în secţia manometre de la I.C.A.R. Descurajat, a privit rotiţele aparatelor de precizie şi mîinile sale mari. Dacă ar fi fost nevoie să ridice greutăţi, să conducă harughii de maşini, nu ar fi stat o clipă la îndoială; piesele astea mărunte însă îl neliniştea u.

Incet, încet îi pieri sfiala. In atelier găsise o nouă familie. Şeful de echipă, Vasile Oreţ, i-a explicat cu dragoste cum se ascute freza pantografului, cum se decapează tubul burdon, cum trebuie asamblat manometrul, cum se face etalonarea etc...

— Tovarăşe Iosif, ar fi necesar să urmezi şcoala de ridicare a calificării — l-a sfătuit secretarul organizaţiei de bază U. T. M.

Feciorul lui baci Munteanu a acceptat bucuros propunerea. Sub îndrumarea comuniştilor, a pătruns tainele meseriei şi a învăţat că sporul muncii înseamnă mai multe şi mai ieftine mărfuri în magazine, mai multe şcoli, mai multe cămine la sate, mai mult zîmbet pe feţele celor lăsaţi în vatra Mureşului.

De acum în viaţa utemistului Iosif Munteanu intervin nenumărate „supărări".

Nopţi de-a rîndul l-a frămîntat îngrijorarea că este primejduită sănătatea tinerilor care lucrează la decapare — tratarea cu acid azotic a pieselor din metal neferos. Oare era posibilă excluderea decapării din procesul tehnologic? Categoric.

(Continuare în pag. 2-a)

Privelişti de primăvară

Zorile albăstreau crestele dealurilor. Soarele nu răsărise încă. Privit de departe, satul părea că mai doarme. Dinspre ogorul imens al colectiviştilor se desluşea un zgomot înăbuşit, depărtat. Uşor puteai recunoaşte zgomotul tractorului.

Un glas limpede, mlădios începu a umple tăcerea, revărsîndu-se pe uliţi, peste case, peste copaci...

„Drag îmi e bădiţa cu tractorul".

Era vecina mea, Maria.

— De dimineaţă ţi-ai început cîntecul, Marie.

— De, cînt şi eu, tovarăşă învăţătoare...

— Cine ară acolo — o întrebai — nu ştii?

— Ştiu — zîmbi fata, cu tîlc.

Am înţeles totul. Tractoristul era Vasile Tocaci, utemist de frunte, din satul Luna de Jos-Cluj; ea, la fel; se potrivesc. Şi ca ei sînt atîţia alţi tineri în satul acesta. Cîte n-ai putea istorisi despre ei! Ţi-e mai mare dragul să-i vezi; unul ară, altul seamănă... în cîntece tinereşti, vesele.

Zîmbeam, gîndindu-mă la dragostea celor doi, la sfiala fetei, cînd, o privelişte îmi atrase luarea aminte.

Pe o fîşie îngustă de pămînt, pe coasta unui deal ara, cu un plug vechi ca vremea, ţăranul individual Simion Morar. Vitele îşi întind gîturile, opintindu-se în jug. Se opresc să răsufle o clipă. Omul îşi trece mîna peste fruntea asudată, gîndindu-se poate la cei cinci din sat, mai „deştepţi", care n-au intrat încă în gospodăria colectivă. Priveşte cu jind parcă, spre ogorul mare al colectivei. Apoi mînă din nou.

Voi merge, dragi tovarăşi, să-i vorbesc, să-i arăt adevăratul său drum. Sînt sigură că mă va înţelege, pentru fericirea lui şi a celor 3 copii pe care îi are. Voi face aceasta, pentru că:

Iubesc avîntul nou, al vremii noi,
Iubesc pămîntul, oamenii şi ţara.
Şi satul meu în care a răsărit
Pentru vecie, mîndră primăvara!

Corespondentă
SUZANA POP

Vasul romînesc „LIBERTATEA"

Vasul romînesc de pasageri „Libertatea" ancorat în portul Constanţa.

Studentul Năică

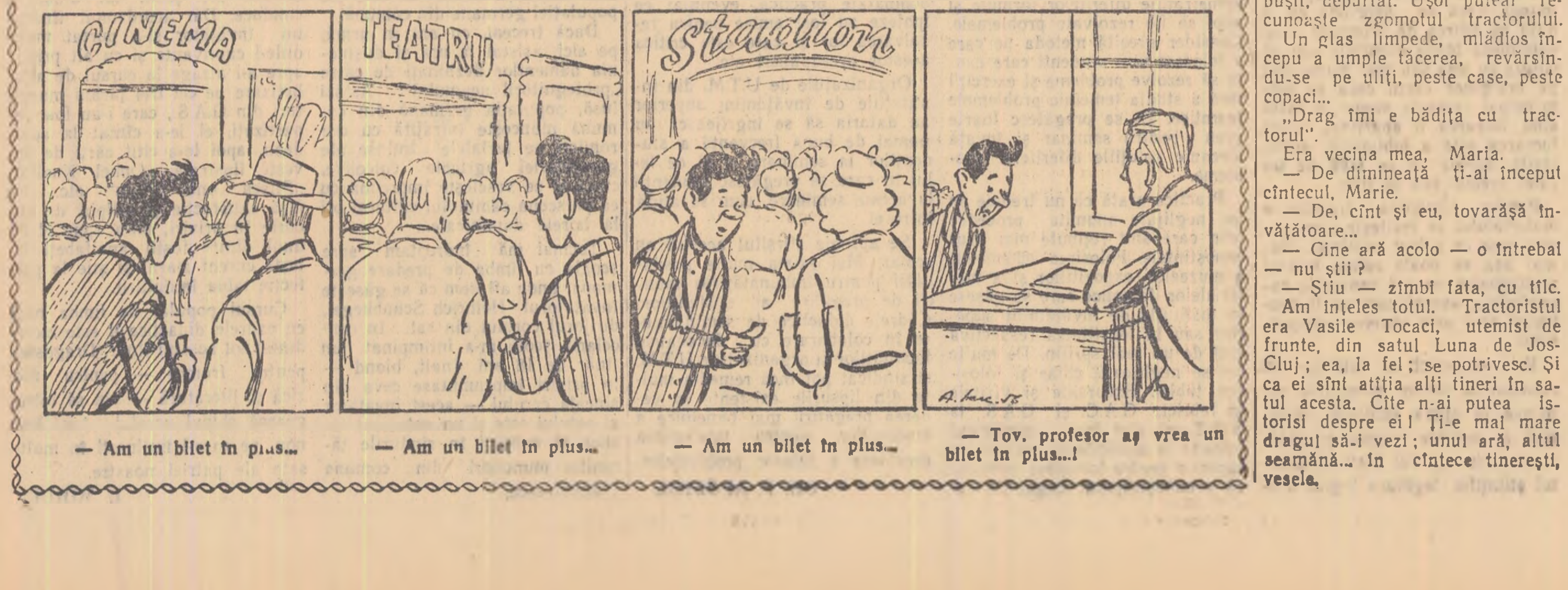

— Am un bilet în plus...

— Am un bilet în plus...

— Am un bilet în plus...

— Tov. profesor aş vrea un bilet în plus...!

NĂZUIND SPRE ÎNĂLŢIMI

(Urmare din pag. 1-a)

nu! Acidul azotic distruge impurităţile depozitate pe piese. O singură picătură de ulei rămasă în manometrul aparatului de sudură ar da loc unei explozii. Atunci ce era de făcut? Rezolvarea a găsit-o singur. A conceput un dispozitiv care a uşurat efectuarea operaţiei.

— Iarăşi se ţine Iosif de fleacuri, iarăşi adună rămăşiţe de alamă? Ei şi, dacă lucrează cu freza culeasă din gunoi, mare scofală! şopti ironic un tînăr.

— Aşa crezi tu — îl apostrofă tăios un bătrîn lucrător. Din fleacuri, Munteanu a obţinut 13.000 lei economii. Ce zici, dispozitivul de înlocuit şurubul de plombă făurit de el, tot fleac este? Hei! Eşti încă ucenic. Dacă vrei să ajungi muncitor de frunte, învaţă de la Iosif!

Evitînd să discute despre propriile realizări, Iosif Munteanu mi-a povestit cu vocea-i blajină: „In luna februarie brigada noastră a depăşit norma cu 172 la sută. Manometre de mare precizie şi ieftinirea preţului de cost — iată care sînt ţelurile noastre".

Cuvintele sale simple rostesc curgător cea mai autentică poezie. Ion Bran, Chiriac Basma, Dumitru Vespe, Vasile Caisin, sînt doar cîteva personaje din măreţul poem. In 1956 brigada condusă de Ion Bran lucrează în contul anului 1961.

Realizările brigăzii lui Ion Bran se vor adăuga la bilanţul general. Şi cu siguranţă că acest bilanţ va fi bogat.

Cele 18 brigăzi de tineret au pornit o entuziastă întrecere în cinstea zilei de 1 Mai.

Unul din obiectivele urmărite este reducerea consumului de materiale. Brigăzile de tineret din secţia lăcătuşerie, au hotărît să producă din materialele economisite două ventilatoare industriale.

Transmiţînd tinerilor din secţia manometre mulţumirile tovărăşeşti adresate de către prietenul meu, mecanicul Ştefan, am aflat că ei nu sînt totuşi satisfăcuţi pe deplin de calitatea manometrelor.

„Intre secţia noastră şi celelalte secţii nu există un decalaj — mi s-a spus. Uneori piesele ca şi tubul burdon furnizat de uzina „Boleslaw Bierut" le primim foarte tîrziu. Aceste cauze duc la goluri în producţie, la muncă în asalt, la goană după cantitate în detrimentul calităţii. Avem şi lipsuri în atitudinea faţă de muncă. Organizaţia de bază U.T.M. contribuie activ la remedierea lor. Un exemplu concludent este cazul lui Ion Drogeanu..

Pentru un cui, pierzi potcoava

— Nelule, unde vrei să ajungi? Intîrzii regulat de la serviciu, timpul afectat muncii îl iroseşti colindînd fără rost prin atelier, cîştigi mai puţin.

— Ia lăsaţi-vă de morală! Ce vă priveşte pe voi, dacă-mi ajung sau nu banii? Aţi uitat că luni de zile am fost fruntaş? In definitiv, îmi îndeplinesc norma şi sînt liber să mă distrez cum vreau, răspundea nepăsător Ion Drogeanu cînd prietenii săi îi arătau lipsurile.

Din nenorocire el nu cunoştea pe atunci proverbele: „Pentru un cui, piezi potcoava", sau „Cine nu bagă de seamă la fapte mărunte, păgubeşte obrazul şi punga". Tîlcul lor l-a înţeles cînd a fost pus în discuţia organizaţiei de bază U.T.M. Critica aspră, dreaptă, a tovarăşilor îi înroşea obrajii. Atunci, în clipe de grea încercare, cumpăna gîndirii a hotărît calea de urmat: trebuia să dovedească că este un bun utemist, un bun muncitor.

Au trecut luni. Ion Drogeanu şi-a respectat angajamentul. Astăzi conduce cu cinste brigada „30 Decembrie"" şi venitul său a crescut de patru ori.

Şaradă

In pauza de prînz, o mînă de tineri, ieşiţi din cantină, stau la soare şi încearcă să dezlege o şaradă.

— I.C.A.R., înseamnă întreprindere de construcţii aeronautice romîne — susţine un flăcău căruia de-abia îi mijeşte mustaţa.

— Aşa o fi — răspunde altul şi, arătînd cu mîna către ventilatoarele produse de secţia lăcătuşerie, adaugă: Astea-s avioane?

— Intreprindere de condiţionat aer — intervine grăbită o fată cu părul cînepiu, legat strîns în basma.

— N-ai dreptate — îi reteză vorba un „puşti" îmbrăcat în uniforma Rezervelor de Muncă.

— Atunci o fi Institutul pentru cercetări agronomice al Romîniei — glumeşte un al patrulea dezlegător.

Intr-un tîrziu se găseşte răspunsul cuvenit: I.C.A.R. e o denumire veche, ce nu corespunde profilului producţiei.

Această denumire îşi găseşte totuşi justificarea dacă ne gîndim că exemplul lui Icar, viteazul legendar care a încercat primul să învingă înălţimile, îndeamnă pe muncitorii de aici, să tindă, asemenea lui, către înălţimi.

DAN PAUL

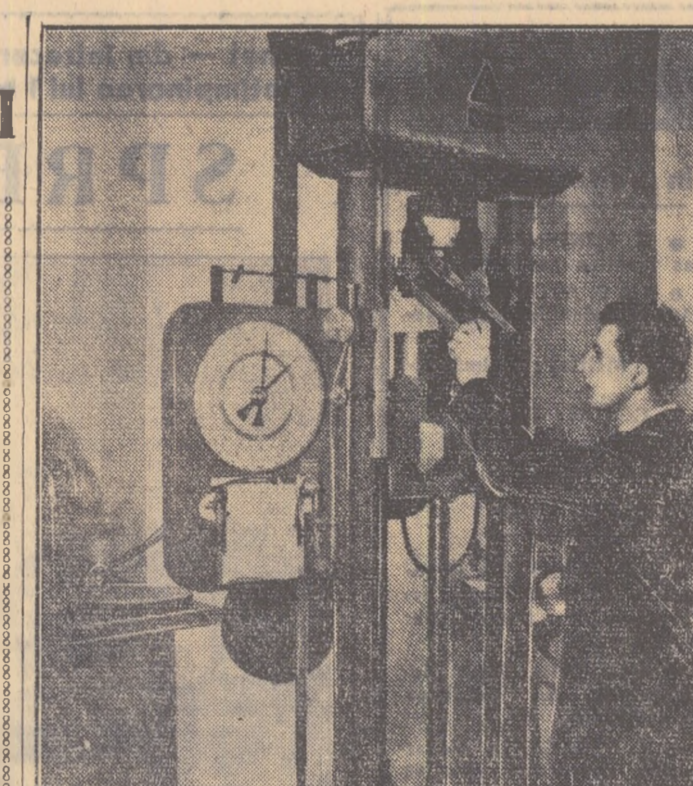

In laboratorul institutului

Institutul de cercetări chimice din Capitală desfăşoară o rodnică activitate. In laboratorul de încercări fizico-mecanice al institutului se determină proprietăţile materialelor plastice. In fotografie: preparatorul Ionescu Liviu, determinînd rezistenţa la tracţiune a unui material plastic.

Tineri cu aceleaşi atitudini

„300 bucşe „Stalineţ" — aceasta era comanda sosită cu cîteva săptămîni în urmă la întreprinderea „T.C.U.P." din Bacău şi care trebuia executată în cel mai scurt timp. Deoarece la aceste piese nu pot lucra mai mulţi muncitori deodată, s-a pus întrebarea: „Cui să fie dată comanda"? Cum este de aşteptat, în astfel de situaţii sînt vizaţi cei mai buni lucrători. Comanda a fost încredinţată deci tinerilor strungari Constantin Gora şi Ioan Andreescu. Treaba nu era de loc uşoară. Dar iscusinţa le-a venit în ajutor. Efectuînd fiecare cîte o operaţie, ei au avut un flux tehnologic mare, astfel că lucrarea a fost terminată într-o singură zi, în loc de două cîte fuseseră prevăzute. Folosind la maximum cele 480 minute de muncă şi capacitatea maşinilor, dînd o atenţie deosebită calităţii lucrului încredinţat, ei au realizat la timp şi în bune condiţiuni lucrarea.

De multe ori cei doi tineri lucrează împreună. Exemplul lor a servit de model şi altor tineri din întreprinderea noastră şi, în special, tovarăşilor Gheorghe Naumcef, şef de brigadă în echipa de montaj a armaturilor din fontă, Viorica Tcaciuc şi Maria Frunză.

Influenţa pe care o are asupra tinerilor din întreprinderea noastră atitudinea faţă de muncă a acestor utemişti cred că e bine să fie cunoscută şi de tinerii din celelalte întreprinderi ale patriei noastre. Tocmai de aceea v-am scris despre ei.

Corespondent
E. TATARU

Cu un pas înaintea producţiei

Oamenilor le faci cea mai mare bucurie vorbindu-le despre ceea ce le este drag. Grădinarului vorbeşte-i despre flori, mamei despre copil, profesorului despre elevi... tînărului inginer Eufrosina Ştefănescu... despre laborator. Aici, în laboratorul de control tehnic şi purtabilitate din cadrul sectorului textil al Institutului de Cercetări Textile, Pielărie şi Cauciuc al Ministerului Industriei Uşoare, alături de colaboratori, se desfăşoară adevărata ei viaţă. Cînd tînărul inginer îţi prezintă laboratorul în care se studiază materiile prime, semifabricatele, firele ţesăturilor, jocul ochilor are ceva neobişnuit. Din simplul gest de indicare a obiectelor şi aparatelor, din felul cum îţi prezintă colaboratorii se desprinde limpede, fără tăgadă, neţărmurita dragoste faţă de profesiune.

Din 1953 conduce laboratorul. Cîte lucruri n-a învăţat în acest timp, cîte greutăţi n-a avut de înfruntat pentru ca munca de cercetare să fie cu un pas înaintea producţiei, să pregătească condiţiile pentru dezvoltarea ei! Institutul nou creat nu oferea condiţii prielnice pentru desfăşurarea activităţii de cercetare. Camere mici, aparataj şi oameni insuficienţi. Puterea însă nu stă numai în numărul oamenilor ci în entuziasmul lor creator, în munca de fiecare zi desfăşurată pînă la uitarea de sine. Inceputul a fost greu, ca orice început de drum nou. El a rămas o amintire şi tînărul inginer o reînvie atunci cînd prinde a vorbi despre aparatajul modern, despre dinamometrele, torsiometrele, aparatele de determinat permeabilitatea ţesăturilor ca şi despre multe alte aparate de înalt nivel tehnic, existente în laboratoarele institutului.

Cele 142 de probleme de cercetări, rezolvate în Institut în decurs de 5 ani, sînt legate direct de producţie, de lărgirea bazei de materii prime şi auxiliare romîneşti, de îmbunătăţirea calităţii produselor etc. Multe din ele poartă o frîntură din creaţia şi dragostea Eufrosinei, din experienţele care uneori i-au răpit clipe de visare, de linişte.

Te aştepţi ca şeful unui laborator cu asemenea greutate în dezvoltarea industriei noastre uşoare să fie un om sever, poate cu ochelari pe nas şi cu tîmplele albite. Şeful este... o tînără care pare mai curînd o mică şcolăriţă. Increderea şi dragostea, în ciuda anilor şi a înfăţişării, şi-a cîştigat-o în munca de fiecare zi, în seriozitatea şi operativitatea cu care rezolvă problemele, în dragostea faţă de cadrele tinere, în majoritate calificate în acest laborator.

Te impresionează în orice discuţie cu această tînără, modestia sa. „Noi am făcut", „noi am realizat" sînt expresii ce însoţesc răspunsurile la întrebările puse pe marginea activităţii sale. Iată laboratorul condus de ea — a adus o contribuţie însemnată la studierea caracteristicilor bumbacului romînesc. Datorită acestei lucrări se poate urmări anual evoluţia bumbacului romînesc sub aspect calitativ în funcţie de soiuri şi regiuni de cultură. Tot în urma acestui studiu a fost stabilită o justă raionare a solurilor de bumbac în raport cu condiţiile agrotehnice ale diferitelor regiuni de cultură. Astăzi întreprinderile din sectorul bumbac, pe baza studiului elaborat, filează industrial fire de calitate superioară din bumbac romînesc.

Deseori întreprinderile solicită laboratorului de control tehnic şi purtabilitate ajutor pentru experimentarea felului cum se comportă materia primă, sau pentru analiza unor semifabricate. Rezultatele nu întîrzie mai mult de două zile. Aşa s-a întîmplat cu cererea întreprinderii „Firul Roşu" din Tălmaciu, în legătură cu analiza aţei produse, cu Filatura Romînească de Bumbac din Capitală în cazul analizei calitative a bandei de carde şi laminor. Munca aceasta plină de migală care cere o concentrare maximă se leagă tot mai strîns de producţie, de atingerea scopului final — produse de bună calitate pentru consumatorii patriei noastre.

De curînd în magazine au apărut şosetele nylotin produse dintr-un amestec de bumbac răsucit cu fire sintetice. Laboratorul şi-a adus contribuţia prin analizarea rezistenţei firului.

Ca să vorbeşti despre activitatea acestei tinere inginere trebuie să te opreşti şi asupra atenţiei şi dragostei cu care îndrumă şi creşte cadrele. Laborantul Irina Ploşceanu, specialistă în analizarea firelor de bumbac, inginerul Maria Florescu, laborantul Ioana Caciu, colaboratoare apropiate, se bucură din plin de sprijinul tînărului inginer. Elevi şi totodată prieteni, ei au părăsit laboratorul şi astăzi sînt laboranţi în diverse întreprinderi. Cu drag îşi amintesc tinerele Maria Dicescu de la Staţiunea de egrenat Bumbac—Alexandria, Elena Popescu, Vasile Elena, de la Filatura romînească de bumbac din Capitală, de Eufrosina Ştefănescu, de studiul perseverent organizat de ea pentru ridicarea calificării profesionale.

In expoziţia Institutului sînt expuse aparate noi construite în atelierul de prototipuri după sugestiile colectivului în care lucrează Eufrosina Ştefănescu. Aşa sînt aparatele pentru determinarea flexibilităţii firelor, aparatul cu placă neagră pentru determinarea clasei firelor, pentru determinarea hidrofilei ţesăturilor prin capilaritate şi altele.

Viitorul înseamnă pentru tînărul inginer noi posibilităţi de studiu, de afirmare a puterii sale creatoare. Ce face în prezent laboratorul condus de ea? Studiază fibrele sintetice, analizează felul cum se comportă ele în ţesături în amestec cu fire naturale. Trebuie construit aparatul necesar pentru cercetările care se fac, trebuiesc elaborate metode noi de cercetare, trebuiesc calificaţi laboranţii în conformitate cu tehnologia materialelor care se încearcă. Inspre rezolvarea acestor sarcini sînt îndreptate eforturile tînărului inginer.

Munca de cercetare trebuie să fie cu un pas înaintea producţiei, să pregătească condiţiile pentru dezvoltarea ei neîntreruptă. Pentru aceasta luptă tînăra inginer Eufrosina Ştefănescu şi munca ei este încununată de succes.

F. MINDRUŢ

INSTANTANEE...

Tovarăşul Gheorghe Hărţan, preşedintele Sfatului popular al comunei Bonţeşti din raionul Gurahonţ *a început să aibă noaptea unele vise urîte. Soţia îl aude vorbind adesea în somn, strigînd sau certîndu-se cu cine ştie cine:*

„Lăsaţi-mă în pace. Sînt preşedinte şi fac ce vreau..."

„Uite ce, tovarăşe, te rog să nu mă baţi la cap cu măruntişuri de astea", „Las'că ştiu eu... Ajunge! Toată ziua mă bateţi la cap cu drumurile voastre..."

Soţia, grijulie, îl mişcă uşor pînă se trezeşte şi-l întreabă cu duioşie.

— Dar ce visezi tu mereu de te zbaţi atîta în somn?

— Eu ştiu!

— Vorbeai de nişte drumuri.

— Prostii. Mă bat unii la cap toată ziua.

. . . .

Intr-adevăr, de aci se trag toate aceste coşmaruri. Toată ziua oamenii „îl bat la cap" — aşa cum spune el— cu drumurile.

— Tovarăşe preşedinte, drumul care duce la gară numai drum nu este, de ce nu luaţi măsuri să se repare. Era să-mi rup gîtul prin gropile lui.

— Uite ce, bădie, doar n-ai vrea să merg cu dumneata, să-ţi ţin felinarul ca să vezi pe unde calci.

Altul:

— Tovarăşe preşedinte şi dumneata, tovarăşe secretar, hai fraţilor să ne-apucăm de drumul ăla, că doar pentru noi îl facem.

— De ce-mi spui mie astea, dragă tovarăşe? Reparaţi-l! Ce, vă opresc eu? Astupaţi gropile, puneţi asfalt pe el, parchet — mă rog, tot ce vreţi. Ce, eu să vi-l fac?

— Nu, dar vezi, numai dumneata poţi chema deputaţii aici şi să hotărîţi odată soarta drumului ăsta, că i-o ajunge cît...

Preşedintele, plictisit, ridică din umeri, semn că socoteşte discuţia încheiată.

Unii însă, îl criticaseră de multe ori pentru acest lucru, pe un ton destul de serios. Tovarăşul preşedinte rămînea niţel pe gînduri, apoi, dîndu-şi seama că o astfel de atitudine îi ştirbeşte prestigiul în chipul cel mai grav, rostea răspicat:

— Sînt preşedinte şi fac ce vreau. Nu mă mai bateţi la cap cu mărunţişurile astea.

Nu ştim ce anume vrea tovarăşul preşedinte să facă, dar drumul în nici un caz nu l-a reparat nici pînă acum.

Cetăţenii din comună se gîndesc la ceva, şi anume: să nimerească şi tovarăşul preşedinte într-o noapte întunecoasă pe drumul care duce la gară şi atunci, cînd se va înfunda pînă în genunchi în vreo groapă şi cînd se va înfuria, să fie văzut de cetăţenii din comună, care să-i spună:

— De ce vă supăraţi aşa tare, tovarăşe preşedinte? Pentru un mărunţiş ca ăsta! Nu se face...

Pentru că vorba aceea: „pînă nu dai cu capul de pragul de sus, nu te uiţi la cel de jos".

*

In această comună mai există şi o comisie pentru concursul „Iubiţi cartea". Poate că tinerii din comună vor ridica din umeri, nedumeriţi: „care comisie?! Noi n-am văzut-o cum arată la faţă nici pînă acum!".

Mă rog, s-ar putea întîmpla ca d-voastră să n-o fi văzut pînă acum, dar ea există. Există într-un proces verbal, încheiat cu multe luni în urmă, care arată că din comisie fac parte tovarăşii: I. Zimbran, gestionarul cooperativei, Anchila Farcaş, directoarea căminului cultural, Silvia Rusu, din partea organizaţiei de bază U.T.M. şi alţii.

Această comisie, foarte bogată în nume, nu este din păcate bogată în fapte. Tovarăşul I. Zimbran, care trebuie să procure cărţile pentru lectura obligatorie şi altele la alegere, a uitat pe semne, de multă vreme, de această sarcină.

Nici ceilalţi membri ai comisiei n-au făcut nimic. Tinerii au auzit despre acest concurs mai mult din... afişe decît din munca dusă de comisie.

Biblioteca căminului cultural are unele cărţi, dar tovarăşa directoare nu umblă la ele, nu de alta, dar să nu deranjeze praful ce acoperă cărţile şi pentru a nu speria şoarecii care le rod cu o deosebită plăcere.

Cît despre secretarul organizaţiei de bază U.T.M., tov. Teodor Hubăr, tinerii nu pot spune că i-a deranjat cu îndemnurile sale de a participa la concurs.

Aşa că, după cum se vede, activitatea comisiei pentru concursul „Iubiţi cartea" din această comună este grozavă, dar — aşa cum ar spune Caragiale — lipseşte cu desăvîrşire.

Corespondent
C. ION

Mai spune-mi odată te iubesc [*)]

Vals

Versuri:
RADU COSTACHESCU

Muzica: GHERASE DENDRINO
laureat al Premiului de Stat

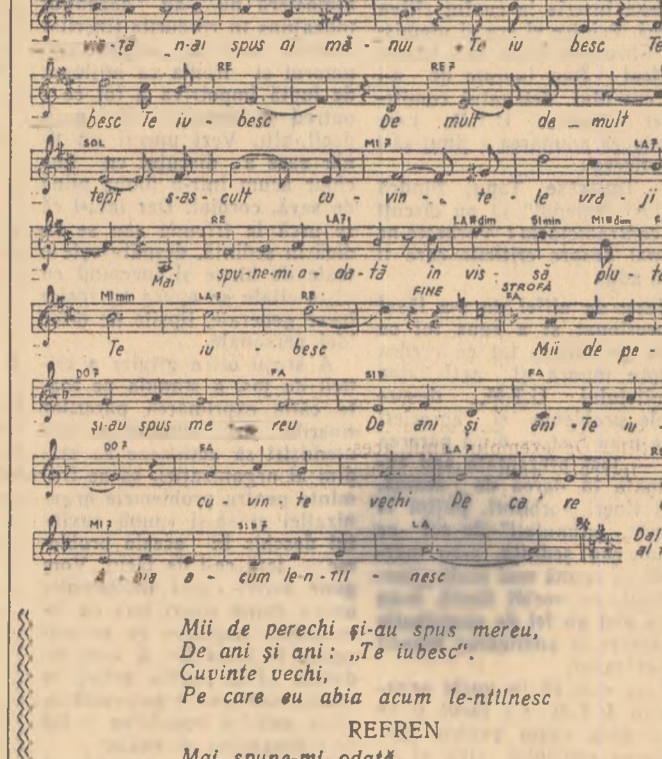
Refren
RE
LA 7
Mai spu-ne-mi o-da-tă te rog să-mi mai spui Te iu-
SI 7
MI min
besc Te iu-besc Te iu-besc A-şa cum în
via-ţă n-ai spus ni-mă-nui Te iu besc Te iu-
RE 7
besc Te iu-besc De mult de mult aş-
SOL
MI 7
tept s-as-cult cu-vin-te-le vră-ji-te
LA 7 dim
Mai spu-ne-mi o-da-tă în vis să plu-tesc
FINE
STROFĂ
FA
Te iu-besc Mii de pe-rechi
DO 7
SI 7
şi-au spus me-reu De ani şi ani Te iu-besc
RE min
cu-vin-te vechi Pe ca-re eu
A-bia a-cum le-n-tîl-nesc
Dal segno al fine

Mii de perechi şi-au spus mereu,
De ani şi ani: „Te iubesc".
Cuvinte vechi,
Pe care eu abia acum le-ntîlnesc

REFREN

Mai spune-mi odată,
Te rog să-mi mai spui:
Te iubesc, te iubesc, te iubesc.
Aşa cum în viaţă n-ai spus nimănui,
Te iubesc, te iubesc, te iubesc.
De mult, de mult aştept s-ascult
Cuvintele vrăjite.
Mai spune-mi odată,
In vis să plutesc:
Te iubesc.

---

*) Cîntec din noul film romînesc „Pe răspunderea mea" care va rula în curînd pe ecranele noastre.

Pregătirea studenţilor
pentru SEMINAR

In toate instituţiile de învăţămînt superior există studenţi ca Vasile Pop, Emil Badiu, Costică Palmaciu, Sorica Stroe, Traian Lazăr şi alţii din anul IV, facultatea de economie politică de la I.S.E.P. „V. I. Lenin" Bucureşti, care, folosind o metodă adecvată de pregătire, reuşesc să-şi însuşească temeinic cunoştinţele. La seminarii ei dau răspunsuri care dovedesc o înţelegere creatoare a problemelor, iar la examene obţin la toate obiectele de studiu cele mai bune rezultate. Dar, la aceeaşi facultate, în acelaşi an de studii, există un număr însemnat de studenţi ale căror rezultate nu corespund eforturilor serioase pe care le depun, care se orientează cu greu în diferite situaţii concrete şi ale căror răspunsuri dovedesc de multe ori o însuşire mecanică a problemelor.

Care este cauza acestui lucru? De ce aceşti studenţi care au în general aceeaşi pregătire anterioară, aproximativ aceleaşi condiţii materiale de studiu, audiază aceleaşi prelegeri şi participă la aceleaşi seminarii etc., au totuşi rezultate diferite în munca lor? Dacă facem abstracţie de unele particularităţi individuale care influenţează munca independentă se poate spune cu certitudine că un rol însemnat îl are felul de pregătire pentru seminar.

Este greu să dai reţete în această problemă, întrucît felul de pregătire pentru seminar depinde de un mare număr de factori, între care trebuie să menţionăm: obiectul de studiu, anul de studii, pregătirea anterioară a studentului, timpul destinat pregătirii, condiţiile materiale de trai şi învăţămînt, calitatea lecţiilor, a seminariilor şi a consultaţiilor, deprinderea de a studia sistematic etc.

Din cele de mai sus nu trebuie trasă concluzia că nu există o metodă, un fel de a pregăti seminarul şi că e bună metoda cu care te-ai obişnuit, deşi obişnuinţa joacă un anumit rol în această problemă. Practica dovedeşte că există un şir de principii unanim recunoscute, valabile pentru unul sau mai multe obiecte de studiu, care, fără să înlăture particularităţile individuale ale celui care le foloseşte, sînt de un real sprijin în muncă. In cele ce urmează vom încerca să arătăm cîteva din aceste condiţii, ţinînd seama de experienţa studenţilor fruntaşi la învăţătură.

De la început trebuie menţionat faptul că întreaga muncă de pregătire este necesar să fie subordonată însuşirii creatoare a cunoştinţelor. Congresul al II-lea al P.M.R. a subliniat cu putere necesitatea legării mai strînse a teoriei de practică şi a combătut cu tărie dogmatismul şi metodele bucheriste de însuşire a cunoştinţelor, care frînează studierea şi folosirea concretă a teoriei în funcţie de necesităţile construirii bazei economice a socialismului în ţara noastră. De aici şi însemnătatea procedeelor folosite pentru realizarea acestor cerinţe.

Pregătirea pentru seminar trebuie să înceapă cu revederea notiţelor luate la curs. S-ar părea că aceasta este o cerinţă elementară, cunoscută de toţi studenţii. Ea scapă însă din vedere multor studenţi. De aceea, considerăm necesar să precizăm că fără a revedea cu atenţie notiţele sale, studentul nu are cadrul general al lecţiei, al problemelor ce trebuie însuşite. Pe de altă parte, lecţia atrage atenţia studentului asupra problemelor esenţiale şi în general pregăteşte terenul pentru munca ulterioară.

Trebuie subliniat faptul că mulţi studenţi consideră în mod greşit notiţele luate la curs ca material de bază în însuşirea cunoştinţelor. Aceştia caută să memoreze lecţia şi nu mai studiază nici un fel de material bibliografic. La seminar însă ei se lovesc de mari greutăţi. Puşi în situaţia de a se orienta, de a folosi cunoştinţele în diferite situaţii concrete pentru rezolvarea diverselor probleme, ei dovedesc în majoritatea cazurilor că le lipseşte capacitatea de a analiza profund fenomenele.

Cea de a doua etapă principală în pregătirea pentru seminar o constituie studiul individual al materialului bibliografic indicat. In funcţie de caracterul disciplinei respective sînt studiate şi conspectate principalele opere, documente sau sînt rezolvate tipuri de probleme, exerciţii etc. Aici trebuie menţionat faptul că în rîndul studenţilor este larg răspîndită confuzia între „a citi" şi „a studia". Majoritatea studenţilor consideră că este suficient să citeşti pentru ca procesul de însuşire a cunoştinţelor să fie considerat ca încheiat. In realitate, a citi nu înseamnă încă a învăţa. Fără a subaprecia capacitatea unora de a reţine cu uşurinţă cele citite, practica dovedeşte că ceea ce pare la prima vedere trainic şi pe deplin înţeles, apare ulterior ca superficial însuşit. In fond, „a studia" înseamnă a înţelege şi însuşi pe deplin cunoştinţe, astfel încît să poţi discuta independent anumite probleme.

Capacitatea de a lucra în mod just cu cartea, de a studia temeinic nu se capătă uşor. Pentru aceasta este necesar să primeşti îndrumări de la acei care au mai multă experienţă. Două probleme sînt mai importante în legătură cu aceasta: alegerea justă a materialului care trebuie să fie citit şi formarea deprinderii de a studia sistematic, profund. Pentru mulţi studenţi alegerea materialului în vederea pregătirii pentru seminar este o problemă dificilă. Şi, cu toate că la toate seminarele se indică un material bibliografic, de multe ori este necesar ca acesta să fie completat. Studentul trebuie să se obişnuiască să caute singur materialul, întrucît în viaţă — după terminarea studiilor — nimeni nu i-l va servi de a gata selecţionat.

In legătură cu această problemă un rol însemnat revine cadrelor didactice care trebuie să îndrume studenţii către izvoarele cele mai bune; mai ales în primii ani de studii. Acest ajutor trebuie să fie susţinut. Intr-adevăr, „a citi cărţi alese greşit — aşa cum spunea Belinschi — este mai vătămător decît de a nu citi nimic".

După ce studentul a reuşit să determine „ce să citească", pe primul plan apare o altă problemă nu mai puţin însemnată şi anume: „cum să citească". Practica dovedeşte că a citi mult nu înseamnă totdeauna a însuşi mult şi bine. Este chiar mai folositor ca studentul să-şi însuşească la început mai puţine cunoştinţe dar mai temeinice, aceasta fiind o condiţie esenţială pentru munca lui ulterioară.

La citirea oricărei lucrări, în primul rînd este necesar să se precizeze cine este autorul, care este data apariţiei lucrării, care este structura cărţii şi care sînt condiţiile istorice în care a apărut lucrarea respectivă. Trebuie combătută ideea greşită a multor studenţi că nu este necesar să citeşti prefaţa operei sau lucrării pe care vrei s-o studiezi. Orice carte trebuie să fie citită de la început, inclusiv prefeţele la diferite ediţii, introducerile.

Pentru a studia temeinic, practica dovedeşte că este folositor să se citească mai întîi lucrarea în întregime (dacă proporţiile ei sînt relativ mici, 30—50 de pagini, o broşură), sau pe capitole (dacă acestea au un volum mai mare). Un astfel de citit nu asigură însuşirea materialului. Dar el nici nu are un astfel de scop, deşi, inevitabil, cititorul va înţelege şi reţine unele lucruri. Scopul acestei lecturi este de a atrage atenţia asupra problemelor de ansamblu, esenţiale, de a orienta studiul temeinic şi însuşirea creatoare. Fără această fază de citit — pentru orientare — de cele mai multe ori se creează impresia că tot ce se citeşte este important. Aceasta este una din cauzele esenţiale pentru care studenţii pierd din vedere ideile principale, conspectează şi reţin amănuntele.

Studentul poate să-şi uşureze munca dacă se deprinde ca, o dată cu citirea de orientare să-şi sublinieze ideile esenţiale sau să noteze cu una sau mai multe linii pe marginea cărţii ceea ce este principal (aceasta numai în cazul cînd lucrarea îi aparţine). Dacă lucrarea este a bibliotecii, adnotările trebuie să se facă pe un caiet special sau pe fişe.

Pentru însuşirea trainică a materialului se reciteşte apoi numai ceea ce a fost subliniat. Numai aşa se poate reţine miezul problemelor, se pot consolida cunoştinţele, aspect care va fi continuat apoi prin scrierea conspectului.

Prin conspect se înţelege un rezumat al ideilor principale cuprinse în opera studiată, exprimat cu cuvinte proprii şi sistematizat în aşa fel încît continutul ştiinţific, legătura logică dintre idei, bogăţia de argumente şi exemple să reiasă cu uşurinţă.

Conspectul este un mijloc prin care se formează deprinderea de a sezisa esenţialul, de a desprinde din mulţimea de fapte, date şi evenimente, pe cele principale, cu legătura lor internă şi acţiunea reciprocă dintre ele. Conspectul devine astfel un mijloc de aprofundare a cunoştinţelor.

După întocmirea conspectului urmează ultima fază a însuşirii cunoştinţelor şi anume: revederea conspectului, alcătuirea planului de expunere pentru seminar şi încercarea de a alcătui răspunsul la problemele de seminar.

Planul de expunere la seminar nu trebuie să fie nici prea amănunţit, deoarece este greu să te orientezi după el în cursul expunerii, dar nici prea sumar. Un bun plan de expunere nu este mare, iar ideile principale sînt aşezate într-o ordine logică.

Cînd studenţii au de-a face cu lucrări de matematică, fizică etc. este necesar ca mai întîi să fie elucidate problemele teoretice, demonstraţiile diferitelor formule şi apoi să fie rezolvate problemele. Consider greşită metoda pe care o folosesc unii studenţi care caută să rezolve probleme şi exerciţii fără a studia temeinic problemele teoretice. Ei se pregătesc foarte greu pentru seminar şi învaţă mecanic soluţiile diferitelor probleme.

Practica arată că nu trebuie de loc neglijate anumite procedee prin care sînt reţinute mai uşor cunoştinţele. Folosirea schemelor, a muzeelor, expoziţiilor şi a materialelor didactice care se găsesc în instituţia de învăţămînt superior sau în localitatea respectivă sînt de un real sprijin. De multe ori se neglijează chiar şi folosirea tablei. Excursiile şi vizitele în fabrici, G.A.C. şi G.A.S., la S.M.T.-uri sînt încă insuficient folosite în unităţile de învăţămînt superior pentru însuşirea temeinică a cunoştinţelor. Legat de aceasta, lectura zilnică a presei are o mare importanţă.

Prin vizitarea unor expoziţii de artă plastică, prin vizionarea unor spectacole, studenţii, de la Universitatea „Al. I. Cuza" din Iaşi, care fac seminare speciale la literatura romînă, sînt deprinşi să alcătuiască cronici plastice, dramatice, formîndu-li-se spiritul critic.

Toate cadrele didactice şi în special asistenţii, în seminare au datoria să formeze la studenţi deprinderea de a se orienta cu uşurinţă pe hartă, de a folosi rigla de calcul, tabelele de logaritmi, hütte, de a alcătui ei înşişi scheme, tablouri care să sintetizeze un grup de cunoştinţe sau anumite aspecte ale problemelor etc.

Trebuie combătută cu tărie tendinţa existentă în unele seminare de a trata problemele în general, fără legătură cu viaţa, cu problemele ştiinţifice actuale. Conducătorii de seminare trebuie să arate studenţilor în mod clar ce probleme sînt încă în discuţie şi a căror rezolvare are o mare însemnătate practică, eventual ce ipoteze au fost emise pentru rezolvarea lor şi care este critica acestor presupuneri etc.

Organizaţiile de U.T.M. din instituţiile de învăţămînt superior au datoria să se îngrijească nu numai de buna frecvenţă a studenţilor la seminare ci şi de felul în care se pregătesc studenţii la aceste seminare, cum se ajută între ei.

Se apropie sfîrşitul acestui an şcolar. Mai există multe posibilităţi pentru îmbunătăţirea muncii de pregătire a studenţilor. Cadrele didactice de seminarizare în colaborare cu decanatele facultăţilor şi organizaţiile U.T.M. şi sindicat pot încă remedia multe din lipsurile existente în vederea pregătirii mai temeinice a studenţilor, pentru înţelegerea creatoare a tuturor problemelor.

GH. P. APOSTOL

Inimă tînără

Minunatul chip al omului zilelor noastre îl întîlneşti pretutindeni pe acest pămînt ce respiră liber soare. Cu mîinile sale agere şi cu mintea-i înaripată el urneşte munţii, subjugă forţa uriaşă a atomului, pătrunde tainele universului...

Dascălul din satele patriei noastre nu e mai puţin un mare artist care educă, modelează sufletele micuţelor vlăstare, aduce lumină în inimile sătenilor care, pînă mai ieri, erau năpădite de buruiana sălbatică a neştiinţei şi de mătrăguna amărăciunii. Poporul nostru ţintea către fericire, către lumină. Şi iată că această lumină a realităţii noastre scaldă din belşug şi satele şi ogoarele...

Mă aflam, într-una din dimineţile de iarnă întîrziată cu ninsoare şi lapoviţă, prin comuna Vladimirescu din raionul Arad. Aici, de cum cobori din trenul electric, faci cunoştinţă cu lăcaşuri noi, ce atrag privirile călătorului: „Căminul cultural", „Biblioteca sătească", „Cooperativa", „Librăria", gospodăria colectivă. Şi ce satisfăcut rămîne călătorul cînd aude răsunînd, voioase, pe scena căminului cultural, cîntecele romîneşti alături de cele ale populaţiei germane din comună.

Dacă treceai, cu ani în urmă, pe aici, asistai la ura şi duşmănia oamenilor dezbinaţi de către „proteguitorii neamului". Astăzi însă, populaţia germană din comună munceşte înfrăţită cu cea romînă pe tarlalele întinse ale gospodăriei agricole colective, cîntă şi se veseleşte împreună cu ea pe scena căminului cultural ori la horele duminicale...

Tocmai mă îndreptam spre şcoala cu limba de predare germană, unde aflasem că se găseşte învăţătorul Heinrich Schubkegel, dirijorul corului din sat... In cancelaria şcolii m-a întîmpinat un tînăr de 18 ani. Inalt, blond — în priviri împrumutase ceva din sineala cerului — acest învăţător al satului este şi un entuziast făclier al culturii în rîndurile ţăranilor muncitori din comuna Vladimirescu.

Anul ce a trecut i-a adus lui Heinrich satisfacţii fără precedent; absolvind studiile, el a fost repartizat la şcoală, unde predă limba rusă şi muzica la ciclul II.

Dar activitatea sa nu se mărgineşte numai la munca în şcoală. El este în acelaşi timp un bun mobilizator şi organizator al tineretului în acţiunile obşteşti, la manifestările cultural-artistice din comună. Ca secretar al organizaţiei U.T.M. din comuna Vladimirescu, el a reuşit să alcătuiască o formaţie de cor cu peste 45 de tineri. Deplasîndu-se în comunele învecinate, formaţia dirijată de el s-a bucurat de mult succes. Nu există utemist din şcoală, care să nu participe activ la viaţa culturală a satului.

Invăţătorul H. Schubkegel cîntă frumos la acordeon. Dorind să alcătuiască o echipă de dansuri şi s-o instruiască, tinerii de la colţul roşu al G.A.C., l-au invitat să le cînte la acordeon. Tînărul învăţător n-a refuzat nici rugămintea directorului căminului cultural de a forma şi conduce o orchestră a căminului. A trecut de îndată la repetiţii.

Corul şi orchestra de acordeoane ale şcolii tot dînsul le conduce. Dar acordeonul tînărului învăţător şi-a purtat melodiile-i captivante şi cu alt prilej: spre a-i atrage la cursul de alfabetizare pe cei trei ţărani muncitori din G.A.S., care i-au fost repartizaţi, el le-a cîntat la acordeon, apoi le-a citit cărţi de poveşti ilustrate „Onkel Knolle", „Plisch und Plum" etc. Nu fără satisfacţie şi sclipiri de bucurie în priviri, mi-a spus el că unul dintre foştii analfabeţi citeşte curent ziarul şi ştie la perfecţie tabla înmulţirii.

Cursul popular de limba rusă cu cadrele didactice îi este încredinţat tot acestui tînăr. Dragostea pentru frumos — pentru muzică şi literatură — vin să întregească chipul acestui învăţător nou, pe care-l întîlneşti în multe sate ale patriei noastre.

I. MIHUŢ

Organizația U. T. M. trebuie să devină sufletul acțiunilor educative

C. Pattantyus
conferențiar la Institutul de arte plastice „Ion Andreescu" din Cluj

Mi se pare oportună dezbaterea unor probleme ale educației comuniste a tineretului din diferite domenii ale artei și, în limitele acestui articol, aș vrea să ridic unele chestiuni ivite la Institutul de arte plastice „Ion Andreescu" din Cluj, în legătură cu educația studenților noștri.

Anii pe care studenții îi petrec în cadrul institutului ne oferă posibilitatea de a le forma o atitudine conștientă față de munca lor creatoare, modelîndu-le voința, gusturile etc. Una din cele mai de seamă sarcini ale educației comuniste în institutul nostru constă în dezvoltarea la studenți a simțului datoriei și a dragostei față de muncă, în speță față de munca de creație, căreia — se presupune — studenții s-au hotărît să-și consacre toată viața. Și nu e de loc ușor să reușești să captezi întreg interesul, chiar întreaga ființă a unor tineri cu temperamente, caractere și înclinații deosebite, canalizîndu-le energia, formîndu-le spiritul creator, ajutîndu-i să-și însușească o concepție de viață înaltă, capabilă să-i ajute să transmită la o veritabilă ținută artistică — prin operele lor — ceea ce observă și selecționează din realitatea înconjurătoare. De aceea, în sprijinul nostru, al profesorilor, poate și trebuie să vină organizația revoluționară de tineret, formată și educată de partid, a cărei activitate e apropiată de inimile tinerilor și a cărei sferă de preocupări include mare parte din ceea ce avem noi obligația să transmitem tinerilor. Din acest punct de vedere trebuie privită și activitatea organizației U.T.M. din institutul nostru.

Trebuie spus că organizația U.T.M. de la noi a înțeles mult timp într-un mod îngust, formal, îndatoririle care-i revin, limitîndu-se numai la unele acțiuni cu caracter organizatoric, irosindu-și forțele în treburi care nici măcar nu-i reveneau. In schimb au fost neglijate laturile educative ale activității ei.

Putem observa astăzi că ceea ce s-a realizat în ultimul timp la noi, ținîndu-se seama și dînd curs interesului studenților pentru creație, este legat de activitatea cenaclului cît și a cercului științific al studenților, care promovează inițiativele bune și spiritul de cercetare al tinerilor din institut. O mare parte dintre studenți — îndeosebi cei care se pregătesc să devină critici de artă — activează în cadrul cercului științific. De exemplu, anul acesta întreg anul III-maghiar lucrează în cercul științific la identificarea operelor unui pictor ardelean, iar studenta W. Raimonde din anul VI pregătește o lucrare despre folosirea tematicii populare în tapiserie. Tovarășul Mircea Bălan, cu un colectiv de studenți din anii IV și V, pregătește studiul „Cum se ilustrează o carte". Rezultatele obținute au determinat un interes crescînd al studenților pentru studiu și cercetare ,interes care nu a putut să nu se vădească și cu ocazia examenelor semestriale. E cazul studenților Mircea Bălan din anul IV grafică, Emeric Balazs anul V pictură, Ervin Solomon anul V pictură, Francisc Deak anul IV grafică, remarcați la probele de atelier cît și la examenele teoretice de la sfîrșitul semestrului.

Dar aceasta nu este de ajuns. Nu ne poate interesa numai faptul că în institut se creează, ci mai ales cum se creează, în ce măsură răspund lucrările studenților noștri cerințelor ideologice înalte, ce idei, ce mesaje de viață vin să transmită prin mijlocirea meșteșugului lor. In măsura în care s-a reușit să se apropie studiile teoretice de cele practice, de specialitate, studenții au recunoscut importanța teoriei și în special s-a făcut dovada că folosirea justă a cunoștințelor teoretice îi ajută hotăritor în întreaga lor dezvoltare artistică. Din păcate, nu s-a ajuns încă la convingerea tuturor studenților că unele materii teoretice, ideologice, nu-s menite să-i preocupe doar în cadrul cursurilor și seminarelor prevăzute în programa analitică și la examene, pentru ca apoi să fie neglijate complect. Mai sînt unii care după ce au dat examene la aceste materii, nu se mai ocupă de ele și nu le reiau decît atunci cînd „îi arde luminarea la deget", adică înaintea examenului de stat. Tocmai aici trebuie să intre în acțiune U.T.M.-ul, să se îngrijească activ ca în dezvoltarea ideologică a studenților să nu intervină o „pauză". Pentru aceasta nu s-au folosit îndeajuns, de pildă, diferitele forme de discutare în colectiv a celor mai importante evenimente politice interne și internaționale, a noutăților din ziare legîndu-le de necesitatea prezenței artistului în miezul vieții, ca și de tezele teoretice predate la cursuri.

Activitatea clubului nostru poate veni de asemenea în ajutorul complectării cunoștințelor teoretice ale studenților. Aci, duminica după masă, se organizează audiții muzicale, discuții cu scriitori, oameni de știință, sau se ascultă conferințe. Subiectele acestor conferințe sînt luate din diferite ramuri ale literaturii actuale sau clasice, din filozofie, știință, avînd contingențe cu arta plastică. Ciclul conferințelor se axează pe ideea că artistul zilelor noastre trebuie să ajungă a prețui și a-și însuși cultura ca pe o condiție a creației artistice de nivel înalt, indispensabilă formării lui ca artist-cetățean.

Astfel, conferința tovarășului profesor Valeriu Bologa de la I.M.F. Cluj despre „Spiritul științific în Renaștere" a contribuit la întregirea viziunii asupra Renașterii, cunoscută parțial prin orele de istoria artelor. De asemenea, expunerea tovarășului profesor universitar Henri Jacquier despre „Diderot — critic de artă" a complectat cunoștințele studenților cu privire la arta și preocupările de artă în epoca iluminismului.

Organizația U.T.M. s-a dovedit încă pasivă în această privință, mărginindu-se să se plîngă că viața clubului nu este destul de vie, iar inițiativele a așteptat să vină mai mult de la direcțiune. Organizația de bază U.T.M. poate și trebuie să intervină activ în îmbunătățirea, în înviorarea manifestărilor din cadrul clubului, trebuie să devină sufletul acestora.

Mai pot fi pomenite cîteva inițiative ușor de rezolvat pe care le-ar putea lua organizația de bază U.T.M. Intre altele, vizitarea monumentelor de artă și istorice din imediata apropiere a Clujului s-ar putea transforma în excursii plăcute și instructive la sfîrșit de săptămînă, acum primăvara, ca și la începutul toamnei. De asemenea s-ar putea stabili, prin corespondență, o legătură mai sistematică de exemplu cu organizația U.T.M. de la Institutul „N. Grigorescu" din București sau cu studenții din institutele de artă din U.R.S.S., din țările de democrație populară sau din alte țări, cu care să se facă schimb de experiență.

Profesorul, la rîndul său, trebuie să folosească orice ocazie ca să facă din predarea materiei un puternic mijloc de educare a tineretului în spiritul unei etici înalte. Experiența mai multor ani m-a convins că materialul de istoria artelor oferă variate posibilități în acest sens. Lucrările de control, de exemplu, dau rezultate bune. Intr-adevăr, prin aceasta se poate controla cunoașterea materiei de către studenți, felul lor de a gîndi, cultura lor etc. In același timp, ele ne conving de necesitatea unei strădanii mai eficiente în vederea ridicării nivelului de cultură al studenților.

Și în problema ridicării spiritului responsabilității colective ar mai fi multe de făcut. Am constatat cu mulțumire unele cazuri cînd întreg colectivul de studenți al unui an se bucura că nici un tovarăș de-al lor nu rămînea mai prejos față de ceilalți, reușind toți la examene. Trebuie să amintesc de exemplu pe studenții anului III din anul școlar trecut. La pregătirea examenelor era o adevărată emulație în studiu pentru a obține calificativul „foarte bine" și nu doar „bine"; cel care primea numai „bine" se căia, știind că prin aceasta putea aduce prejudicii ambiției pozitive și prestigiului colectivului.

Mult timp însă, numeroasele absențe n-au putut fi lichidate decît prin măsurile radicale luate de direcțiune. Studenții — și în special utemiștii — trebuie să înțeleagă că adevărata disciplină este cea liber consimțită, nu cea obținută prin observații, admonestări și retragerea bursei. Toți studenții trebuie să simtă că absențele lor, fie de la orele practice, fie de la cele teoretice, le sînt dăunătoare și uneori ele înseamnă o pierdere pe care nu o pot recupera. Unul din mijloacele pentru înlăturarea unor asemenea lipsuri îl văd în crearea unei opinii publice sănătoase prin articole la gazeta de perete și caricaturi. Regretabil este că gazeta satirică a institutului, „Pepelea", și-a încetat activitatea. Caricaturile prompte și actuale, care apăreau înainte în această gazetă mult savurată, au avut un efect pozitiv în educarea studenților. Din păcate, noi constatăm că — în mod paradoxal — la gazetele de perete ale altor institute clujene („Babeș", „Bolyai", „I.M.F.") apar azi mult mai multe desene, caricaturi, decît la gazeta Institutului „Ion Andreescu", care este totuși un institut de artă plastică și printre studenții lui se numără mulți și buni caricaturiști.

Evident noi nu propunem și cultivăm metode cu un scop în sine ci numai în măsura în care ele slujesc eficace educării partinice a tineretului din institut. De aceea am putea spune că în acest proces al educației noi căutăm mereu alte și alte mijloace care să ne ducă la crearea artistului de tip nou, menit să fixeze pe pînză cu penelul sau în piatră cu dalta, în mod expresiv și veridic, aspecte tipice și suflul eroic al epocii noastre.

Mecanizatorii din Grădiștea IN CAMPANIE

Stațiunile de mașini și tractoare au un rol important în ridicarea productivității muncii și în reducerea prețului de cost al produselor agricole. Realizarea unui volum mai mare de lucrări cu fiecare tractor în aceeași unitate de timp duce totodată la mărirea cîștigului tractoriștilor. Iată de ce colectivul de mecanizatori, tehnicieni și ingineri de la S.M.T. Grădiștea, raionul Snagov, se străduiesc să găsească cele mai potrivite măsuri pentru creșterea productivității muncii cu tractoarele.

In anul trecut, S.M.T. Grădiștea a executat un volum de lucrări cu 90 la sută mai mare decît în 1954. In același timp, prețul de cost a scăzut cu 30 la sută, ceea ce înseamnă un pas serios înainte; totuși față de planul de reducere a prețului de cost pe anul 1955, S.M.T. Grădiștea a rămas dator cu 1,2 la sută. Principala cauză este că planul de producție n-a fost îndeplinit în întregime, productivitatea muncii n-a crescut în măsura posibilităților.

Spre deosebire de anii trecuți, în iarna 1954—1955 conducerea stațiunii a luat măsuri pentru executarea reparațiilor la timp și de bună calitate. Datorită acestor măsuri, la începutul campaniei de primăvară mașinile au ieșit toate la cîmp. Majoritatea tractoarelor au funcționat tot timpul, fiind îngrijite și întreținute așa cum prevede normativul tehnic. Mecanizatorii utemiști Vasile Manolache, Gheorghe Nițu, Alexandru Gherase, Ion M. Tudorache, Dumitru Constantin, Ion Popescu și alții, ale căror mașini n-au avut nici o defecțiune în timpul campaniei, și-au realizat în întregime și chiar și-au depășit sarcinile de plan.

Nu toți tractoriștii din stațiune au înțeles însă să-și facă datoria. Vasile Toader, Ion C. Alexandru, Grigore Radu și Ion Năstase n-au dat atenția cuvenită respectării normativului de îngrijiri. Tractoarele lor s-au defectat des, au avut timpi morți, din care cauză ei au realizat doar 40—70 la sută din sarcinile de plan anuale.

Timp prețios de lucru s-a pierdut și din cauza unor pontatori-alimentatori care nu s-au îngrijit să facă din timp comenzile de carburanți și lubrefianți pentru a asigura în acest fel buna funcționare a tractoarelor.

Una dintre lipsurile serioase care au avut urmări în realizarea planului de producție a fost și neîndeplinirea planului de contractări. Din această cauză, în campania de vară capacitatea de lucru a parcului de mașini și tractoare a fost folosită abia în proporție de 40 la sută. In loc să organizeze o muncă susținută pentru a convinge pe țăranii muncitori să-și lucreze pămîntul cu mașinile, conducătorii S.M.T.-ului dădeau din colț în colț, văicărindu-se că n-au destul sector socialist să-și poată desfășura activitatea.

Trăgînd învățăminte prețioase din cele întîmplate cu un an în urmă, colectivul S.M.T. Grădiștea a pornit în acest an cu toată priceperea la treabă.

Lupta a început cu reparațiile. Mecanizatorii au fost împărțiți în echipe și reparațiile întregului parc de mașini și tractoare s-au făcut după metoda sovietică Bugacev. Cu 18 zile înainte de termen, mecanizatorii au isprăvit reparațiile în întregime. Cu toată exigența, comisia de recepție a trebuit să recunoască de data aceasta că reparațiile au fost făcute cu mult simț de răspundere. Mecanizatorii și-au trecut astfel cu succes primul examen.

Spre deosebire de alte dăți, conducerea S.M.T.-ului nu s-a mai culcat acum pe laurii unui început frumos. In timpul iernii la stațiune a fost organizat un curs profesional la care au participat 40 de tractoriști. Pe lîngă lecțiile din manuale, mecanizatorii cei mai buni au fost chemați să împărtășească tractoriștilor din experiența lor. Utemistul Mircea Florea, șeful brigăzii a 6-a — cea mai bună brigadă din stațiune, care și-a realizat sarcinile de plan în toate campaniile anului trecut — a vorbit, de pildă, despre felul cum își organizează munca în brigadă.

In anul acesta, conducerea stațiunii a desfășurat o muncă susținută pentru ca planul de contractări să fie îndeplinit la timp. Agronomii de sector și cîțiva dintre cei mai destoinici mecanizatori au pornit prin satele vecine și, ajutați de organizațiile de partid, U.T.M. și sfaturile populare, au convins pe mulți țărani muncitori de superioritatea muncilor agricole făcute cu mașini și tractoare.

Utemistul Mircea Florea, împreună cu brigada sa, lucrează de trei ani la gospodăria colectivă „Bella Breiner" din comuna Dascălu Creața. Oamenii de aici îl cunosc și îl stimează. Iată de ce, cînd a venit în comună n-a fost nevoie de multă muncă de lămurire. Pentru țăranii muncitori de aici a fost mai convingător ca orice, faptul că pe pămîntul colectivei lucrat cu tractoarele s-a obținut la fiecare hectar cu 1100 kg. porumb și cu 500 kg. grîu mai mult decît pe ogoarele țăranilor muncitori cu gospodărie individuală. De aceea, unii dintre ei au cerut să fie primiți în marea familie a colectiviștilor. Alții, mai șovăielnici, cărora deocamdată le e greu să facă acest pas, au contractat cu S.M.T.-ul pe tarlale. Tot așa au contractat suprafețe de sute de hectare și țăranii muncitori din comunele Creața Leșile, Grădiștea, Micșunești și altele.

In ultima vreme, sectorul socialist a crescut mult față de anul trecut. Numai în comuna Fierbinți s-au creat patru noi întovărășiri.

Acum, S.M.T. Grădiștea are contractate suprafețe întinse, care depășesc cu 10 la sută necesitățile planului de producție. Pentru folosirea mai bună a capacității tractoarelor, conducerea S.M.T.-ului a hotărît ca în această primăvară să se folosească cuplaje de cîte două semănători la tractor.

Mecanizatorii sînt siguri că la sfîrșitul acestui an colectivul stațiunii de mașini și tractoare din Grădiștea va avea de raportat mai multe succese în îndeplinirea sarcinilor de plan, creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

ANA CARANFIL
corespondenta „Scînteii tineretului" pentru regiunea București

Modele de primăvară

Prezentarea modelelor de primăvară pe trimestrul II 1956 la Fabrica de Confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Capitală.

CONFERINȚE

Societatea pentru răspîndirea științei și culturii anunță că vineri la ora 19 va avea loc în sala Bibliotecii centrale universitare, din Calea Victoriei 88, conferința „Cea de a 86-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin". După conferință va rula filmul „Lenin în Octombrie".

Tot vineri la ora 18 va avea loc în cadrul Universității populare, sala S.R.S.C. din str. Biserica Amzei 5-7, conferința „Mase plastice din gaz metan", pe care o va ține conf. univ. ing. O. Solomon.

Pe marginea scrisorii „De ce nu îndrăgește sportul fiecare elev?"

Prof. Orășanu: „Se fac puține concursuri sportive între elevi..."

Am citit cu mult interes în ziarul „Scînteia tineretului", articolul „De ce nu îndrăgește sportul fiecare elev"? Personal consider că acest articol ridică o serie de probleme importante care merită o dezbatere mai largă. Tocmai pentru aceasta, ca profesor de educație fizică ce muncesc în acest domeniu de numeroși ani, vreau să-mi spun și eu părerea.

In școlile medii, printr-o muncă bine planificată și organizată atît la orele de educație fizică cît și la cele de colectiv sportiv, se poate forma un tineret sănătos, energic, rezistent și îndemînatic obișnuindu-l cu munca în colectiv și cu valorificarea aptitudinilor sale. Atît prin participarea la competițiile de masă: spartachiade, crosuri și campionate — în cadrul clasei sau pe școală — cît și prin antrenarea elevilor la trecerea probelor G.M.A. se pot descoperi talente, care printr-o atentă îndrumare pot deveni vîrfuri sportive.

Școlile medii pot fi socotite ca pepiniere, în care se descoperă și se formează viitoare vîrfuri sportive. Din aceste școli au făcut primii pași spre măiestrie o serie de sportivi cu care astăzi ne mîndrim. Printre numeroasele școli care au dat mișcării sportive astfel de elemente, se poate număra și Liceul de băieți nr. 4, fost C.F.R. „Aurel Vlaicu" din București, unde practicarea tuturor sporturilor a devenit de mult o tradiție. Elevii acestui liceu s-au impus ca sportivi bine pregătiți în întrecerile care le susțineau atît cu elevii școlilor din Capitală, cît și cu acei ai școlilor din țară (Ploești, Blaj, Turda, Cluj etc.) cu care se întîlneau în deplasări și excursii. Despre această activitate vorbea din plin conținutul vitrinelor „Colțul sportiv" al școlii, care număra peste 20 cupe și numeroase plachete, medalii și diplome. Acest colț era munca și mîndria întregii școli: a elevilor, profesorilor, a directorului.

Elevii așteptau cu nerăbdare și bucurie competițiile sportive, pentru care se pregăteau minuțios atît în prezența profesorului de educație fizică, cît și singuri, în timpul liber. Victor Dumitrescu, de pildă, fost recordman al țării în proba de 110 m. garduri — și alții, își petreceau recreațiile făcînd antrenamente la garduri, înălțime etc. De la liceul „Aurel Vlaicu" s-au ridicat și au promovat chiar în loturile naționale o serie de foști elevi, de care îmi amintesc deseori cu multă admirație.

Astăzi însă, atît în școala în care activez cît și în alte licee (realitatea este evidentă), se petrece un lucru pe care îl consider cel puțin curios. In loc ca din școlile medii să iasă cît mai multe elemente valoroase, numărul acestora nu crește. De ce nu mai ies sportivi de valoare din școlile medii? Iată o întrebare care mă frămîntă foarte mult.

Personal cred că actuala situație se datorește următoarelor deficiențe, luate firește în ordine crescîndă:

— Elevii școlilor medii, în general — sînt prea mici ca fizic iar efortul intelectual mult mai mare, deoarece materia pe care o făceau în 12 ani, o fac acum în zece ani. Profesorul de educație fizică are elevul „în mînă" maximum 3 ani și nu 8 ani, așa cum îl avea înainte — timp în care putea să-l formeze și să-i valorifice aptitudinile.

— Sînt de părere că se fac prea puține concursuri sportive între școli, organizate din inițiative proprii. De asemenea, rare sînt deplasările și excursiile organizate în locurile pitorești ale țării, care pe lîngă scopuri științifice, educative, pot avea și rol de propagandă sportivă.

— Consider că o lipsă a acelora care organizează competițiile sportive de masă este aceea că în cadrul competițiilor (crosuri, Spartachiada de iarnă din acest an etc.), elevii școlilor medii sînt puși să concureze alături de tineret de vîrstă mult mai mare. Adesea, în astfel de cazuri, elevii și elevele puși în fața unui partener de joc mai mare și ca ani și ca fizic, „se pierd". Ei nu mai joacă cu încrederea pe care de obicei o au în posibilitățile lor.

— In multe școli (printre care și în școala noastră), responsabilul sportiv din comitetul U.T.M. este un elev ales la întîmplare, fără nici o contingență cu sportul. Și la liceul de băieți nr.-4 din păcate, munca sportivă cu elevii nu se desfășoară în condițiuni pe măsura posibilităților. Elevul Gruia Nicolae din cl. a IX-a B, este responsabil cu problemele sportive în comitetul U.T.M. pe școală. In loc ca el să fie convins de necesitatea practicării sportului, — ca „responsabil" ce este, Gruia Nicolae fuge uneori de la orele de sport sub diferite pretexte. Nu este un secret nici faptul că adesea, activitatea sportivă în școala noastră este lipsită și de un interes mai mare din partea conducerii liceului.

— Orele de educație fizică în școli sînt prea puține. Pentru a avea un rezultat bun, trebuie să ai continuitate în antrenament, ceea ce nu se poate realiza cu orele din programul actual. Ar fi necesar să se introducă în program două ore de clasă și două ore de sport (pentru fiecare clasă) necesare antrenamentelor fizice mai intense.

Aș vrea în continuare să fac cîteva propuneri pentru ca viața sportivă din școli să se înviorze. In primul rînd, cred că este bine ca C.C.F.S. și Ministerul Invățămîntului să stimuleze mai mult pe elevii fruntași la învățătură și în sport. Să se acorde cupe, diplome, plachete și alte premii în număr mai mare celor merituoși. Prezența cadrelor tehnice din cadrul C.C.F.S. în mijlocul nostru ar constitui de asemenea un sprijin foarte prețios, un ajutor efectiv dat elevilor și profesorilor de educație fizică. In multe cazuri, elevii nu se pot antrena pe stadioanele din apropierea școlilor lor, deoarece accesul lor pe aceste baze sportive este interzis. Ar fi de dorit ca C.C.F.S. și Ministerul Invățămîntului să programeze zilnic și pe elevi pe stadioane, sau, mai bine să construiască prin inițiativa locală, mici stadioane, speciale pentru elevi, prin munca voluntară a tinerilor entuziaști care iubesc sportul. Ar fi o măsură care va duce nemijlocit la ridicarea pregătirii sportive a elevilor.

V. ORĂȘANU
profesor de educație fizică la Liceul de băieți nr. 4 București

LENIN – LA PORONINO

(Urmare din pag. 1-a)

zi ziarul Pravda. Intotdeauna consemna succesele ziarului, critica lipsurile unor articole, îndruma elemente scriitoricești să scrie Pravdei. In corespondența lui Lenin, găsim și o scrisoare în care îl invita pe M Gorki – în perioada în care acesta se îndepărta de prietenii săi machiști — să colaboreze la Pravda

In mai multe vitrine sînt expuse o parte din numeroasele articole scrise de Lenin în acești ani în Pravda. Nu-i scapă nici un eveniment mai important Demască burghezia marilor puteri, apără revoluția chineză și popoarele balcanice aruncate în viltoarea războiului, se ocupă complex de situația grea a maselor țărănești

Este impresionant să citești într-un articol scris de Lenin aceste cuvinte cu adevărat geniale:

„Noi luptăm mai bine decît părinții noștri Copiii noștri vor lupta și mai bine, și vor învinge... Noi punem de pe acum temeliile noii clădiri, iar copiii noștri vor isprăvi construirea ei"

Vreți mărturia adevărului cuvintelor lui Lenin?

In prezent țările lagărului socialist ocupă peste 25 la sută din teritoriul globului pămîntesc, numără peste 35 la sută din întreaga sa populație și le revine aproximativ 30 la sută din producția industrială mondială.

Nu poți să nu remarci afecțiunea deosebită pe care o purta Lenin tineretului, chiar și din documentele ce vorbesc despre anii activității sale în Polonia.

Deasupra unei vitrine în care se află o culegere cu numeroase articole scrise de Lenin referitor la problema națională este expus un tablou: Lenin printre studenții Academiei de Arte Frumoase din Cracovia. Intr-o atitudine caracteristică, explică studenților cum înțelege social-democrația rezolvarea problemei naționale Fețele studenților apar uimite, reflectă ca o oglindă marea forță a cuvintelor lui Lenin, inteligența sa de necuprins.

Dedesubtul tabloului, o iscălitură discretă **E. Eibisch** Cine este acest Eibisch? Un fost student care a asistat la discuția lui Lenin cu studenții social-democrați. Unde este el acum? A devenit un apreciat pictor care trăiește în aceste zile în Cracovia

Alături, un alt tablou: Lenin, meditînd. Pictorul Culicevici care l-a pictat pe Lenin este astăzi profesor la Academia de Arte Frumoase din Cracovia

Dar cîți oameni nu l-au cunoscut, apreciat și iubit pe marele Lenin?

Intr-o vitrină dintr-o cameră alăturată, se află scrisorile celor ce l-au cunoscut personal pe Lenin. Pe acea vreme erau tineri, abea le dădeau tuleiele. Mulți dintre ei trăiesc, au ajuns anii bătrîneții.

Gut Pavel, țăran din Poronino, își amintește de Lenin ca de un om extrem de vioi, veșnic în mișcare.

Postașul satului, Ratchevici era pe acea vreme tare mirat de Lenin Il admira profesional: Lenin primea extraordinar de multe scrisori. Se întreba: cum se poate ca un singur om să primească zilnic zeci și zeci de scrisori din toate țările. Pentru el era o enigmă. De aceea îl stima mult de tot.

Sînt expuse și plicuri cu adrese. Iată doar cîteva:

— „Stuttgart" — către un cerc muncitoresc german.

— **„L Humanité"**, ziar socialist francez cotidian.

— **„Leipziger Volksztit"**, organ al intereselor celor ce muncesc.

— **„Partito Socialisto Italiano"**.

— **„Biroul Socialist Internațional"**.

Vizităm și o sală, ocupată aproape în întregime de o masă lunguiață, din lemn de aceeași culoare verzuie ca și întreaga construcție. De jur împrejur, bănci simple, obișnuite. O placă ne vestește: **„In această sală s-au ținut sub conducerea lui Lenin conferințe ale C.C. al P.S.D. Rus. în anii 1913—1914"**.

Locuința lui Lenin de la Poronino devenise în acea vreme un adevărat stat major al mișcării revoluționare. Aci veneau în continuu pelerinaj activiști de partid, se organizau consfătuiri ale Comitetului Central, erau instruiți emigranții care se întorceau în Rusia. Deputații fracțiunii social democrate în Duma a IV-a — Badaev, Muranov, Șagov, îl vizitau pe Lenin și clarificau linia lor de conduită în Dumă. Cea mai însemnată acțiune din istoricul acestei locuințe a lui Lenin este însemnată de istorie în zilele lui septembrie 1913 A avut loc o consfătuire a C.C., condusă de Lenin. El a prezentat darea de seamă asupra activității Comitetului Central și un raport asupra problemei naționale.

Lenin s-a aflat la Poronino în primele zile ale războiului. La 8 august 1914 poliția austriacă l-a întemnițat în închisoarea din Nowy Targ. In urma protestelor, vădindu-se netemeinicia denunțului, a trebuit să fie eliberat. N-a mai putut rămîne însă la Poronino, deoarece Austria era în război cu Rusia și risca să fie arestat mereu. Lenin a plecat în Elveția...

Despre aceste evenimente din viața lui Lenin, ne istorisesc prin limbajul sugestiv al publicațiilor periodice, al scrisorilor și fotografiilor, documentele expuse în ultima cameră a muzeului.

La ieșirea din muzeu, o carte de impresii deschisă la întîmplare pe o măsuță, te lasă să distingi semnătura unui grup de oaspeți: Otto Grotewohl, Walter Ulbricht, Otto Nusche... Apoi, la alte file, alte iscălituri: Boleslaw Bierut, Ponomarenco, Suslov, Nazim Hikmet. Pe o foaie nu se disting iscăliturile, ci numai țările de unde provin vizitatorii: Bolivia, Venezuela, Brazilia, Australia, Noua Zeelandă...

Eram adînc impresionat de toate cele văzute. Așa se explică de ce numai în ultimul moment, înainte de a părăsi casa-muzeu, am distins că însoțitor îmi era un tînăr brunet, cu o privire inteligentă, extrem de simpatic.

Nu m-am putut reține să nu-l supun unui mic interviu, ale cărui concluzii vi le redau:

Anton Ghunter este asistent al muzeului. Are 22 de ani, a terminat facultatea de istorie din Cracovia, este membru al Uniunii Tineretului Polonez. Își iubește mult profesiunea. Este un cercetător pasionat al vieții lui Lenin în Polonia A scris un articol despre Lenin în ziarul „Holisca Droga" („Drumul țăranilor") și în „Jurnalul Universității". In aceste zile a primit informații despre cîțiva bătrîni din Poronino care l-ar fi cunoscut pe Lenin Asta este tema lui de studiu în aceste zile.

*

— Iți mulțumesc pentru inima ta bogată, prietene Gonșenița...

CAROL ROMAN

AGENDA TURISTICĂ

Biroul de Turism și Excursii anunță că partea a doua a întrecerilor de schi pentru Cupa R.P.R disputîndu-se pe platoul Bucegilor, o serie de cabane printre care Cota 1500, Vîrful cu Dor, Piatra Arsă și Babele sînt parțial ocupate de loturile sportive. Colectivele de schiori alpiniști sau turiști care vor să plece în această porțiune a Bucegilor în perioada 20 aprilie—5 mai, sînt rugate să treacă pentru relații pe la B.T.E

Cabanele de pe Postăvarul, Poiana Stalin, Gura Fîntînii și Pusdrelor (Rodnei) au devenit libere pentru turiști.

Ca în fiecare sîmbătă și în acest sfîrșit de săptămînă acceleratele speciale 331-332 circulă normal spre valea Prahovei.

Duminică 22 aprilie o serie de întreprinderi au organizat excursii cu muncitorii la Telega cu vizitarea muzeului istoric „Doftana" Trenul pleacă la ora 5,50 dimineața și se înapoiază în Capitală în jurul orei 20.

Colectivele care au organizat excursii de 4 zile cu compensare ulterioară în perioada 30 aprilie—3 mai sînt rugate să treacă pe la B T.E. pentru reținere de locuri.

Recomandăm tinerilor bucureșteni să petreacă o duminică plăcută la cabanele Pustnicul-Brănești și Argeș din jurul Capitalei

Conferința de presă cu delegația R. P. R. la Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii

Joi dimineața a avut loc, la sediul Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. o conferință de presă în cadrul căreia membri ai delegației poporului nostru la sesiunea extraordinară de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii au vorbit ziariștilor despre lucrările și rezultatele sesiunii.

A luat cuvîntul acad. Mihail Ralea, membru al Biroului Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. și al Consiliului Mondial al Păcii, conducătorul delegației.

Delegația poporului romîn — a spus vorbitorul — a dus și de data aceasta la Stockholm, ca și totdeauna, mesajul atașamentului profund pentru pace al poporului nostru.

Sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii care s-a ținut la Stockholm a avut o temă unică, aceea a dezarmării. Insă discuțiile, cum era și firesc, au fost foarte variate, date fiind preocupările celor peste 50 de delegații și ale numeroșilor invitați care au participat, și evident, tema a fost adeseori depășită, s-au pus și alte probleme, totdeauna însă în legătură cu problema principală a păcii.

Problema dezarmării, a cărei rezolvare a fost recunoscută în unanimitate ca fiind o necesitate majoră, a comportat însă o discuție mai deosebită în ce privește felul cum trebuie făcută și urmărită dezarmarea.

Delegația noastră ca și cele mai multe delegații s-au raliat punctului de vedere că dezarmarea însăși și numai ea poate realiza baza adevăratei încrederi internaționale.

Susținînd acest punct de vedere, teoretic pînă la un punct, noi eram la largul nostru deoarece noi am făcut pași concreți în acest domeniu, reducînd efectivele noastre armate cu 40.000 de oameni. Uniunea Sovietică și-a redus efectivele cu 640.000 oameni și celelalte țări de democrație populară cu cifre proporționate în raport cu nivelul efectivelor lor armate.

Ar fi cazul ca și țările occidentale să întreprindă asemenea măsuri. S-ar ajunge la un rezultat pozitiv și practic.

In cursul dezbaterilor care au urmat acolo, în afară de problema dezarmării, s-a pus și a doua problemă, anume problema modului de a lucra, de a realiza țelurile păcii, în raport cu acțiunile altor asociații, corpuri constituite, partide politice, care urmăresc și ele pacea pe alte căi, adică problema lărgirii acțiunii Consiliului Mondial al Păcii. S-au declarat pentru dezarmare și pace între timp o serie întreagă de organizații profesionale, științifice, confesionale, catolice, luterane, metodiste și chiar partide politice. Dat fiind că există dispoziție mai multă pentru colaborare, evident politica noastră viitoare va fi să ne înțelegem cu toate grupurile care urmăresc pacea, fie că au la bază motive confesionale, așa cum au arătat o serie de declarații din lumea catolică, fie că sînt determinate de motive economice, ca de pildă, societățile comerciale, care urmăresc schimburi comerciale bazate pe relații de pace, fie că este vorba de partide politice care între timp cugetînd mai adînc la problemele politicii mondiale, au ajuns la concluzia păcii.

A luat apoi cuvîntul tov. Ion Dobre, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria de petrol, chimie și gaz metan, membru în Biroul Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. care a spus printre altele:

La sesiunea de la Stockholm s-a pus într-un mod nou problema lărgirii mișcării partizanilor păcii, atît pe plan național cît și pe plan mondial.

Au fost combătute unele manifestări de sectarism în activitatea din trecut a Consiliului Mondial al Păcii.

Declarația papei în legătură cu dezarmarea, poziția partidelor social-democrate din diferite țări, a altor partide, confesiuni religioase, organizații de masă, sindicate care sînt și altele care nu sînt afiliate la F.S.M., a sindicatelor creștine, arată că în urma spiritului nou tot mai multe forțe se declară pentru dezarmare și pace. Aceste forțe nu sînt reprezentate în organizațiile naționale și mai puțin în organizația mondială a păcii.

A vorbit apoi scriitorul Marcel Breslașu, care a spus printre altele:

Scriitorii care s-au găsit acolo la Stockholm, au făcut între ei, în mod neoficial, la un dejun în care ne-am adunat împreună, o serie de propuneri în vederea convocării unei conferințe internaționale a scriitorilor, care să dea prilejul unor dezbateri pornind de la probleme profesionale pînă la problemele de conștiință, în legătură cu răspunderea scriitorului, educator al poporului respectiv, și cînd este un mare scriitor, educator al omenirii întregi. Au participat de pildă, profesorul André Bonnard din Elveția, scriitorul german Stephan Hermlin, esteticianul maghiar Georg Lukacs, scriitorul Pirelli, tînăr romancier italian, scriitorii Ilya Ehrenburg, Nazim Hikmet, George Zalamea, din America Latină, marele poet cuban Nicolas Guillen, scriitorii sovietici, N. Tihonov, A. Surkov, și A. Korneiciuk, scriitorul argentinian, Alfredo Varela, cunoscutul scriitor polonez Iwaszkiewicz.

Principalul este de a găsi forme cît mai multe și mai variate de colaborare.

Mișcarea pentru pace va găsi desigur forma și mijloacele pentru extinderea și adîncirea conținutului activității ei atît de importante în istoria contemporană, a încheiat scriitorul Marcel Breslașu.

Din LONDRA ni se transmite...

Din prima şi a doua ZI a vizitei lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov în Anglia

18 aprilie

★ *Londonezii au întîmpinat cu căldură pe oaspeţii sovietici* ★ **O vizită la catedrala Westminster** ★ **Contemplarea panoramei Londrei**

LONDRA 19 (Agerpres). — Corespondenţii agenţiilor de presă occidentale subliniază că populaţia londoneză a întîmpinat cu căldură pe conducătorii sovietici la sosirea acestora în capitala Marii Britanii.

„Pe străzile Londrei, subliniază corespondentul agenţiei Reuter, mii de oameni au aşteptat pe conducătorii sovietici în dorinţa de a-i putea vedea îndeaproape cînd vor trece spre hotelul Claridge".

Corespondentul agenţiei France Presse relatează că, în faţa hotelului Claridge, unde vor locui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, în cursul şederii lor în capitala Marii Britanii, a avut loc o manifestaţie de simpatie organizată de populaţie. „La sosirea cortegiului oficial, subliniază France Presse, s-au auzit din mulţime strigăte de „Trăiască Pacea", „Trăiască prietenia", — „Noi am luptat alături de voi" etc. Cînd Bulganin şi Hruşciov coborau din maşină au fost fluturate drapele şi flori".

Miercuri după-amiază la ora 17, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au părăsit hotelul Claridge pentru a face o plimbare prin Londra. Ei au vizitat catedrala Westminster, unde le-a dat explicaţii decanul catedralei, dr. Don. Oaspeţii sovietici au vizitat Camera Ierusalimului, partea cea mai veche a catedralei, construită de Eduard confesorul şi renovată de curînd. Apoi, ei s-au oprit în faţa mormîntului soldatului necunoscut şi a mormîntului lui Newton şi Darwin.

După catedrala Westminster, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, au vizitat Royal Festival Hall, cea mai mare sală de spectacole din Londra.

De pe acoperişul sălii Festival Hall, conducătorii sovietici au contemplat panorama Londrei. Ei au semnat apoi Cartea de Aur. Continuîndu-şi plimbarea, oaspeţii au ajuns la ora 18 la celebra catedrală Sft. Paul, construită la sfîrşitul secolului al XVII-lea. Ei au plecat apoi spre Turnul Londrei. N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov s-au înapoiat la hotelul Claridge la ora 18,51.

19 aprilie

★ **Conducătorii sovietici au depus o coroană la Obeliscul „Chenotaf"** ★ *La Palatul Buckingham* ★ **O vizită oficială la primul ministru Eden** ★ **Prînz la ambasada sovietică**

LONDRA 19 (Agerpres). — Corespondentul special al Agenţiei TASS transmite: In dimineaţa zilei de 19 aprilie, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au depus o coroană de flori la Obeliscu Chenotaf ridicat în memoria soldaţilor şi ofiţerilor englezi care au căzut în cursul primului şi celui de al doilea război mondial.

Numeroşi englezi se adunaseră în faţa hotelului Claridge înainte de ieşirea oaspeţilor sovietici. Au răsunat aclamaţii. Maşinile oaspeţilor s-au îndreptat spre centrul capitalei engleze — strada White-Hall — unde se află Obeliscul Chenotaf şi clădirile mai multor instituţii guvernamentale engleze. Tovarăşii Bulganin şi Hruşciov au coborît în faţa clădirii Ministerului Afacerilor Interne, fiind întîmpinaţi de Gwilym Lloyd-George, ministrul Afacerilor Interne şi de adjunctul său, lordul Mancroft. Conducătorii sovietici erau însoţiţi de Sir W. Hayter, ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S. şi de I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Marea Britanie. N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov s-au îndreptat spre Obeliscul Chenotaf, unde au depus o coroană de lauri, trandafiri şi crini. Pe panglica coroanei se putea citi:

„Din partea guvernului şi a popoarelor Uniunii Sovietice, în semn de veşnică amintire vitejilor ostaşi ai Marii Britanii, care împreună cu vitejii ostaşi ai ţării noastre şi-au jertfit viaţa în cursul primului şi celui de al doilea război mondial, în lupta comună pentru pace şi securitatea popoarelor".

In faţa Obeliscului, tovarăşii Bulganin şi Hruşciov au păstrat un moment de reculegere. Circulaţia pe strada White-Hall a fost întreruptă. Londonezii strînşi pe amîndouă părţile străzii, au urmărit ceremonia depunerii coroanei.

Conducătorii sovietici, însoţiţi de ambasadorii Sir W. Hayter şi I. A. Malik, au plecat apoi spre palatul Buckingham — reşedinţa oficială a reginei Marii Britanii, Eilzabeta a II-a.

Maşinile au intrat în Palatul Buckingham în momentul cînd se schimba garda şi se postau santinelele gărzii regale, îmbrăcate în tunici roşii şi căciuli negre din blană de urs.

La Palatul Buckingham, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au semnat în cartea pentru oaspeţii de onoare. Apoi li s-au arătat grădinile palatului Buckingham. Dincolo de grilajul palatului şi în faţa monumentului reginei Victoria, care se află în piaţa palatului, numeroşi londonezi au urmărit sosirea şi plecarea oaspeţilor sovietici.

De la palatul Buckingham, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au plecat la Downing Street 10, reşedinţa oficială a primului ministru al Marii Britanii, Sir Anthony Eden. Vizita oficială a durat aproximativ 40 de minute. A. Eden i-a întîmpinat la intrare pe oaspeţii sovietici şi i-a primit în sala de şedinţe a cabinetului englez, fiind de faţă Selwyn Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii.

După vizită N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au ieşit însoţiţi de Sir Anthony Eden şi Selwyn Lloyd care i-au condus pînă la maşină. Downing Street era plină de numeroase grupuri de londonezi. In momentul cînd au apărut conducătorii sovietici şi primul ministru al Marii Britanii, au răsunat aclamaţii de salut.

Oaspeţii sovietici s-au întors apoi la reşedinţa lor — hotelul Claridge.

I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Marea Britanie, a oferit un prînz la ambasada sovietică în cinstea lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov.

După amiază, la reşedinţa oficială a primului ministru A. Eden din Downing-Street 10, au început tratativele dintre conducătorii sovietici şi englezi.

Seara, primul ministru A. Eden a oferit la reşedinţa sa un dineu în cinstea lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov.

★

LONDRA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 aprilie I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Marea Britanie, a oferit un prînz la ambasada sovietică cu prilejul vizitei lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov în Anglia.

Au participat Sir Anthony Eden, primul ministru al Marii Britanii, A. Butler, lord al sigiliului privat şi lider al Camerei Comunelor, H. Mc. Millan, ministrul de Finanţe, Selwyn Lloyd, ministrul Afacerilor Externe, G. Lloyd George, ministrul Afacerilor Interne, J. Stuart secretar de stat pentru Scoţia, D. D. Sandys ministru pentru construcţii de locuinţe şi auto-guvernării locale, Sir W. Hayter, ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S. şi numeroase alte personalităţi.

In afară de N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov din partea sovietică au participat: N. A. Mihailov, A. A. Gromîko, P. N. Kumîkin, I. V. Kurciatov, A. N. Tupolev, L. F. Ilicev, V. I. Erofeev, V. A. Kamenski şi alţii.

Vizita delegaţiei parlamentare a R. P. R. în Uniunea Sovietică

ODESSA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 aprilie a sosit la Odessa, venind din Kiev, un grup de membri ai delegaţiei Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne în frunte cu Constantin Pîrvulescu, preşedintele Marii Adunări Naţionale. G. F. Ladvişenko, preşedintele Comitetului Executiv al Sovietului orăşenesc de deputaţi, a salutat pe oaspeţi din partea oamenilor muncii din Odessa.

C. Pîrvulescu a mulţumit pentru primirea caldă şi a adresat cuvinte de salut în cinstea prieteniei de nezdruncinat dintre popoarele romîn şi sovietic.

După aceea, oaspeţii au vizitat Institutul experimental de oftalmologie „V. P. Filatov"; ei s-au interesat de activitatea institutului şi au stat de vorbă cu profesorul V. P. Filatov.

Membrii delegaţiei au vizitat de asemenea unul din sanatoriile de pe litoral.

★

UFA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 aprilie un grup de membri ai delegaţiei Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne condus de Florea Tiţă, vicepreşedinte al Marii Adunări Naţionale, a sosit la Ufa.

La 18 aprilie, membrii delegaţiei au făcut o vizită preşedintelui Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S.A. Başkire, F. Z. Zagafuranov, care a vorbit oaspeţilor despre economia şi cultura poporului başkir. După aceea, reprezentanţii poporului romîn au vizitat rafinăria de petrol din Novaia Ufa, palatul de cultură al petroliştilor şi şcoala medie din oraşul Cernikovsk. La Ufa, oaspeţii au vizitat Casa-muzeu a lui Vladimir Ilici Lenin.

In seara aceleiaşi zile, membrii delegaţiei au asistat la spectacolul Teatrului de Operă şi Balet al R.S.S.A. Başkire, unde au vizionat baletul „Cîntecul Cocorului".

Au început tratativele sovieto-engleze

LONDRA 19 (Agerpres). — Corespondentul special al agenţiei TASS transmite: In seara zilei de 19 aprilie, Ministerul Afacerilor Externe al Marii Britanii a dat publicităţii următorul comunicat redactat de comun acord asupra începerii tratativelor duse de N. A. Bulganin preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu A. Eden, primul ministru al Marii Britanii şi alţi conducători englezi.

„La 19 aprilie, între orele 15,30 şi 18 conducătorii sovietici şi englezi au avut o întrevedere, în Downing Street 10. Au fost de faţă următoarele persoane:

Din partea britanică — A. Eden, R. Butler, Selwyn Lloyd, I. Kirkpatrick, N. Brook, W. Hayter, H. Hohler şi Th. Brimelow;

Din partea sovietică — N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, N. A. Mihailov, A. A. Gromîko, I. A. Malik, P. N. Kumîkin, V. I. Erofeev, O. A. Troianovski.

S-a căzut de acord ca atît fondul cît şi desfăşurarea acestor tratative, care au un caracter mai curînd de discuţii neoficiale decît de conferinţă cu o ordine de zi dinainte stabilită în scopul rezolvării unei anumite probleme, să fie secrete, şi să nu fie aduse la cunoştinţa publicului decît prin comunicate redactate de comun acord. Se proiectează ca în seara zilei de 20 aprilie să fie dat un scurt comunicat în care să se enumere problemele discutate.

Comentarii pe marginea Declaraţiei sovietice cu privire la Orientul Apropiat

In ţările arabe

BEIRUT 19 (Agerpres).

In capitala Libanului, Declaraţia sovietică a produs o mare impresie. Potrivit corespondentului din Beirut al agenţiei France Presse, în cercurile oficiale libaneze declaraţia sovietică este considerată „ca fiind de natură să întărească securitatea şi pacea în Orientul Apropiat şi Mijlociu".

La rîndul ei, presa siriană acordă o mare atenţie declaraţiei Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., publicînd largi expuneri. Ziarele siriene subliniază acele pasaje din Declaraţie în care se arată că Uniunea Sovietică se pronunţă împotriva trimiterii de trupe străine în această regiune şi cheamă ţările din Orientul Apropiat să se abţină de la acţiuni îndreptate spre intensificarea încordării.

Potrivit relatărilor agenţiilor de presă, declaraţia Ministerului Afacerilor Externe cu privire la Orientul Apropiat a fost întîmpinată cu satisfacţie şi în alte ţări arabe. Şi în Israel noua acţiune diplomatică a Uniunii Sovietice cu privire la Orientul Apropiat este apreciată în mod favorabil. Ziarul „Davar", organul oficial al partidului guvernant Mapai, afirmă că declaraţia Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. care arată că guvernul sovietic este gata să participe la rezolvarea divergenţelor arabo-israeliene, este lăudabilă.

La Washington

WASHINGTON 19 (Agerpres). — Agenţiile de presă anunţă că purtătorul de cuvînt al Casei Albe a declarat că preşedintele Eisenhower a primit cu satisfacţie declaraţia sovietică. Potrivit agenţiei France Presse, preşedintele Eisenhower salută faptul că U.R.S.S. este gata să coopereze pentru menţinerea păcii în Orientul Apropiat.

La Londra

LONDRA 19 (Agerpres). — Răspunzînd la 18 aprilie unor interpelări în Camera Comunelor, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, Selwyn Lloyd, a spus că declaraţia Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu privire la situaţia din Orientul Apropiat „necesită o studiere amănunţită".

Arătînd că nu este de acord cu unele lucruri cuprinse în declaraţie, Lloyd a afirmat în acelaşi timp că guvernul englez „salută faptul că ruşii subliniază necesitatea menţinerii păcii".

In 24 de ore

GENEVA. — Cu prilejul prezenţei la Geneva a delegaţiei R.P.R. care participă la actuala sesiune a Comisiei Economice pentru Europa, delegatul permanent al R.P.R. pe lîngă comisia economică, Ştefan Gal, a oferit o recepţie la hotelul „Vieux Bois".

TEHERAN. — Ieri după amiază au luat sfîrşit la Teheran lucrările sesiunii pactului de la Bagdad care a durat patru zile.

DELHI. — După cum anunţă postul de radio Delhi, la 19 aprilie în oraşul Palghat (statul Madras) s-a deschis cel de al 4-lea Congres al Partidului Comunist din India.

PARIS. — După cum relatează presa pariziană, ca răspuns la mişcarea grevistă care se desfăşoară în ţară, guvernul spaniol a declarat lock-out la 34 de întreprinderi industriale din provincia Guipuzeca. Ziarele subliniază că a fost declarat lock-out la aproape toate întreprinderile cuprinse de grevă.

RANGOON. — Preşedintele Uniunii Birmane, Ba U, a interzis reprezentarea în Birmania a filmului american „Sîmbăta violenţei", din cauza conţinutului său imoral.

SOFIA. — Delegaţia parlamentară iugoslavă în frunte cu Moşe Pjade, preşedintele Skupşcinei Populare Federative, care se află în Bulgaria a fost primită la 18 aprilie de Anton Iugov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Bulgaria. Delegaţia era însoţită de Mito Milkovici, ambasadorul R. P. F. Iugoslavia în Bulgaria.

DELHI. — Comitetul electoral central al Partidului Congresul Naţional Indian a hotărît ca viitoarele alegeri generale din India să aibă loc în februarie sau martie anul viitor.

PARIS. — Agenţia France Presse anunţă că delegaţia ziariştilor sovietici care vizitează Franţa la invitaţia guvernului francez va fi primită de primul ministru Guy Mollet şi de ministrul Afacerilor Externe, Christian Pineau.

HANOI. — După cum transmite Agenţia Vietnameză de Informaţii, guvernul Republicii Democrate Vietnam a hotărît sporirea cu 20% a salariilor muncitorilor şi funcţionarilor de stat.

PRAGA. — Din însărcinarea Adunării Naţionale a R. Cehoslovace. Zdenek Fierlinger, preşedintele Adunării Naţionale, a adresat parlamentului Braziliei invitaţia de a trimite o delegaţie în Republica Cehoslovacă. Delegaţia parlamentară braziliană va sosi în Cehoslovacia la începutul lunii mai.

O delegaţie parlamentară a R. P. Chineze va vizita Uniunea Sovietică

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: A. P. Volkov şi V. T. Laţis, preşedinţii Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor ale Sovietului Suprem al U.R.S.S., au trimis lui Liu Şao-ţi, preşedintele Comitetului permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină, o scrisoare prin care invită o delegaţie a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină să viziteze Uniunea Sovietică în aprilie—mai 1956.

In scrisoarea de răspuns, Liu Şao-ţi arată că Adunarea reprezentanţilor populari din întreaga Chină acceptă cu multă satisfacţie invitaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi îşi exprimă profunda recunoştinţă pentru această invitaţie.

G. M. Malenkov a primit delegaţia energeticienilor englezi

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineaţa zilei de 18 aprilie, delegaţia energeticienilor englezi în frunte cu lordul Citrine, care se află la Moscova, a vizitat Ministerul Centralelor Electrice al U.R.S.S. Ei au fost primiţi de G. M. Malenkov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., ministrul Centralelor Electrice. G. M. Malenkov a salutat cu căldură pe oaspeţii englezi, exprimîndu-şi speranţa că vizita lor în U.R.S.S. le va fi agreabilă şi utilă. G. M. Malenkov a prezentat energeticienilor englezi pe funcţionarii superiori ai Ministerului Centralelor Electrice al U.R.S.S. La rîndul său lordul Citrine a prezentat celor de faţă delegaţia condusă de el şi a mulţumit pentru primirea cordială făcută delegaţiei engleze la Moscova.

Primul concert al artiştilor englezi la Moscova

MOSCOVA 19 (Agerpres). TASS — transmite: La Moscova a sosit un grup numeros de artişti englezi. Primul concert, care a avut loc în Sala Mare a Conservatorului din Moscova, a atras numeroşi iubitori de artă şi reprezentanţi de seamă ai culturii muzicale sovietice. La concert şi-au dat concursul pianiştii Cyril Smith şi Phyllip Sollick, care au executat sonata nr. 21 de Beethoven, precum şi numeroase piese muzicale de compozitori englezi.

La concert a asistat dl. S. K. Parrett, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Marii Britanii în U.R.S.S.

Armistiţiu între Egipt şi Israel

IERUSALIM. — După cum anunţă corespondentul agenţiei Associated Press, secretarul general al O.N.U. Hammarskjeeld, a anunţat că Egiptul şi Israelul au declarat oficial că sînt gata să respecte necondiţionat, din ziua de 19 aprilie a.c. condiţiile acordului cu privire la încetarea focului de-a lungul întregii linii de armistiţiu.

Pe harta lumii — Ceylon

Zilele trecute s-au terminat alegerile din Ceylon, care s-au soldat cu o răsunătoare înfrîngere pentru partidul guvernamental şi pentru cel pe care de fapt acesta îl reprezenta — colonialiştii englezi şi americani.

Pentru a înţelege mai bine semnificaţia acestor alegeri, e bine să ne aruncăm privirile pe o hartă şi să facem o mică incursiune în istorie, deoarece Ceylonul este puţin cunoscut la noi.

...Pe harta Asiei, în Oceanul Indian, la sud de peninsula Indiei, se află Ceylonul — o insulă cu o suprafaţă de aproape 66.000 de kilometri pătraţi, despărţită de continent, de golful Manar şi de fîşia largă de 55 km. cunoscută sub denumirea — strîmtoarea Polk.

Pe această insulă, acoperită de o vegetaţie luxuriantă, trăiesc 8.100.000 de locuitori, oameni harnici şi pricepuţi. Aproximativ 70 la sută dintre ei sînt de naţionalitate senegaleză, 12 la sută sînt tamili, originari din India de sud. Restul populaţiei e format din reprezentanţi ai diferitelor popoare din Asia şi Europa. Capitala insulei este Colombo.

Ceylonul are un pămînt roditor, bogat. Acolo cresc întinse plantaţii de arbori de cauciuc, de ceai, de arbori de cacao, de fructe tropicale. Dar de bogăţiile ţării nu s-a putut bucura poporul.

Bogăţiile de basm ale acestei insule au atras încă acum patru secole şi jumătate pe colonialiştii europeni. Primii colonialişti au fost negustorii portughezi. Lor le-au urmat olandezii, cărora la începutul secolului al XIX-lea, le-au luat locul englezii. Colonialiştii veniţi de pe malurile Tamisei au dus mai departe, într-un ritm mult mai rapid, „opera" de secătuire a insulei. Ei au pus oprelişti dezvoltării economice a ţării, astfel că Ceylonul are astăzi una din cele mai înapoiate industrii din lume. În mîinile imperialiştilor britanici au încăput marile plantaţii şi toate sursele de bogăţii ale insulei. Situaţia aceasta însă nu putea să dăinuie la nesfîrşit. Poporul ceylonez a început să se ridice la luptă împotriva cotropitorilor. Un fapt important în această luptă l-a constituit înfiinţarea în 1942, a Partidului Comunist, pe al cărui stindard a fost înscrisă, în primul rînd, eliberarea de sub jugul colonial.

Sfîrşitul celui de al doilea război mondial, marile mişcări eliberatoare din Asia, victoria revoluţiei chineze, au avut o influenţă uriaşă şi asupra luptei poporului din Ceylon. În 1946, colonialiştii — ca să înşele masele populare — au ticluit o constituţie. Bineînţeles că în ea erau enunţate numai unele „libertăţi"; dar de principalele deziderate ale poporului — libertatea naţională şi abrogarea drepturilor nelimitate ale colonialiştilor — constituţia nu pomenea nici un cuvînt. Manevra n-a fost în măsură să liniştească spiritele. Doi ani mai tîrziu, Anglia a fost nevoită să acorde Ceylonului statutul de dominion.

Aceasta nu însemna însă că imperialiştii britanici au renunţat la Ceylon. Dimpotrivă, ei au recurs la anumite forme camuflate de menţinere a influenţei în această ţară, făcînd apel la „înţelegerea" aliaţilor autohtoni pentru a preface insula într-o bază militară engleză. În acest sens, de altfel a fost încheiat un tratat între Anglia şi Ceylon. În ultimul timp, monopoliştii din S.U.A., concurîndu-şi partenerii britanici, au început să le ia locul în cele mai importante sectoare economice. Acest lucru n-a putut duce la nimic bun, căci — vorba unui bătrîn proverb rusesc — hreanul nu-i mai dulce ca ridichea...

Guvernul ceylonez la putere pînă în urmă cu cîteva zile, condus de John Kotellavala, era alcătuit de partidul naţional unit. Partidul lui Kotellavala e o grupare docilă, care convenea de minune colonialiştilor de la Londra şi Washington. Totuşi, presiunea maselor a fost atît de mare, încît guvernul Kotellavala n-a îndrăznit să adere la pactul militarist S.E.A.T.O. Ba mai mult: Ceylonul a încheiat cu R.P. Chineză un tratat comercial, iar cu India un acord cu privire la cetăţenii indieni din Ceylon. Tratatul comercial cu R.P. Chineză a dus la lichidarea crizei în producţia ceyloneză a cauciucului şi orezului, însă el nu e pe placul unor cercuri din S.U.A. Incercările imperialiştilor americani, care au folosit chiar şantajul şi intimidarea pentru a sili Ceylonul să rupă legăturile comerciale cu R.P. Chineză, s-au lovit de împotrivirea maselor şi au dat greş.

Alegerile care au avut loc de curînd, au arătat cum nu se poate mai limpede de partea cui e poporul ceylonez. Majoritatea voturilor au fost acordate Frontului unit popular „Maharadjana Exad Peramunda", condus de liderul opoziţiei Bandaranaike. Programul frontului a atras adeziunea maselor, deoarece corespunde năzuinţelor celor mai largi pături ale populaţiei ceyloneze. Instaurarea unei republici democrate în locul dominionului, anularea tratatului cu Anglia cu privire la construirea de baze militare în Ceylon, naţionalizarea treptată a plantaţiilor şi băncilor, drepturi sindicale depline muncitorilor şi funcţionarilor de stat, promovarea unei politici externe neutre, retragerea trupelor străine — iată principalele puncte înscrise în programul Frontului unit popular. Bandaranaike, s-a pronunţat nu odată pentru relaţii diplomatice cu U.R.S.S. şi R.P. Chineză, ceea ce corespunde intereselor vitale ale poporului ceylonez.

INDIA
Golful Bengal
Strîmtoarea Polk
Golful Manar
CEYLON
COLOMBO
Galle
OCEANUL INDIAN

Rezultatele alegerilor au fost mai mult decît concludente. Partidul lui Kotellavala a pierdut 46 de locuri, rămînînd în actualul parlament doar cu 8 mandate. Din toţi miniştrii vechiului guvern, numai doi au fost aleşi. Victoria a revenit Frontului unit popular care a obţinut 51 de mandate în parlament. Celelalte partide mai deţin 36 de locuri, dintre care Partidul Comunist are 3. În ziua de 12 aprilie, Bandaranaike a fost însărcinat cu formarea noului guvern.

Această victorie în alegeri dovedeşte marea importanţă pe care o acordă opinia publică din Ceylon dezvoltării relaţiilor prieteneşti cu ţările democrate, precum şi politicii ferme de pace şi neutralitate. Probabil pentru a sonda linia politică a noului guvern, revista „United States News and World Report", a solicitat un interviu primului ministru ceylonez Bandaranaike. Răspunzînd întrebărilor, primul ministru s-a pronunţat pentru „o politică neutră, pentru renunţarea la apropierea de vreun bloc de puteri", relevînd caracterul agresiv al grupărilor militare S. E. A. T. O., N.A.T.O., pactul de la Bagdad. În încheierea acestui interesant interviu, Bandaranaike a declarat că „existenţa bazelor străine pe teritoriul nostru este absolut incompatibilă cu suveranitatea noastră ca naţiune".

Scrutinul ceylonez a stîrnit dezamăgire în occident. „Strălucita victorie a Frontului unit popular în alegerile din Ceylon a provocat consternare în Marea Britanie", scrie „United Press", iar „New York Times" consideră acest eveniment drept „o lovitură gravă pentru occident". „Mai departe ziarul scrie: „Nu putem resimţi altceva decît un sentiment amar faţă de rezultatele alegerilor din Ceylon. Aproape din toate punctele de vedere aceasta apare ca un eşec".

Fără îndoială că votul poporului ceylonez este un eşec al politicii de dictat şi înrobire dusă de puterile occidentale faţă de popoarele Asiei. El este o lovitură puternică dată şandramalei colonialiste, pe care vîntul libertăţii o zguduie şi o face să trozenească din toate încheieturile.

DAN LAZARESCU

TELEGRAMA

Celui de al IV-lea Congres al Partidului Comunist din India

Dragi tovarăşi,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn transmite celui de al IV-lea Congres al P. C. din India un fierbinte salut de luptă şi doreşte succes deplin lucrărilor sale.

Urăm din toată inima P. C. din India noi succese în lupta pentru întărirea Partidului, pentru făurirea unităţii largi naţionale care mobilizează toate forţele progresiste şi patriotice din India la lupta pentru lichidarea moştenirii colonialismului şi ridicarea nivelului de trai al poporului, pentru pace şi colaborare între popoare.

COMITETUL CENTRAL
AL
PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

Adunări consacrate celei de a 86-a aniversări a naşterii lui V. I. Lenin

In întreaga ţară au loc adunări consacrate celei de a 86-a aniversări a naşterii lui V. I. Lenin întemeietorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi al primului stat socialist din lume.

Joi după amiază, activul comitetului raional P.M.R. Nicolae Bălcescu din Capitală s-a întrunit pentru a marca cea de a 86-a aniversare a naşterii lui Vladimir Ilici Lenin.

A vorbit tov. Ion Simion, directorul Universităţii serale de marxism-leninism de pe lîngă Comitetul orăşenesc Bucureşti al P.M.R.

Muncitorii, inginerii şi tehnicienii fabricii „Electromagnetica" din Capitală s-au întrunit joi la amiază pentru a aniversa 86 ani de la naşterea întemeietorului Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi al primului stat socialist din lume, genialul conducător şi învăţător al oamenilor muncii din toate ţările, Vladimir Ilici Lenin.

Tov. Victor Cîrje, prim locţiitor al ministrului Construcţiilor, a înfăţişat viaţa şi opera marelui conducător al proletariatului internaţional.

La adunarea ţinută joi în sala de festivităţi a Combinatului Poligrafic Casa Scînteii, tov. Ion Marinescu, secretarul comitetului de partid, a subliniat că Lenin şi învăţătura sa trăiesc în măreţele succese ale constructorilor comunismului din U.R.S.S., în victoriile constructorilor socialismului din ţările democrat-populare.

In numeroase întreprinderi şi instituţii din oraşul şi regiunea Iaşi printre care fabrica textilă „Victoria", Teatrul Evreiesc de Stat şi Banca R.P.R. din Iaşi s-au ţinut joi conferinţe cu tema „V. I. Lenin, genialul învăţător al oamenilor muncii de pretutindeni".

Centrul regional de librării şi difuzare a cărţii a organizat în 22 de unităţi din regiune vitrine speciale în care sînt expuse operele lui Lenin şi lucrări despre Lenin. In întreprinderi şi instituţii din Iaşi şi din alte oraşe ale regiunii au fost organizate standuri în care sînt prezentate volume din operele lui Lenin şi despre Lenin. Astfel de standuri au fost organizate la fabrica de tricotaje „Moldova", fabrica de ţigarete, sfatul popular orăşenesc şi la spitalul unificat nr. 1 din Iaşi, la fabrica de rulmenţi din Bîrlad etc. (Agerpres)

SPORT

145 puncte primite — 0 înscrise

Unui cititor obişnuit al ziarului nostru, titlul acesta nu-i spune multe. Dar el provoacă consternare printre iubitorii sportului cu balonul oval.

Totuşi realitatea confirmă exactitatea titlului de-a lungul a 5 etape ale campionatului categoriei A echipa Ştiinţa din Cluj a înregistrat tot atîtea înfrîngeri, a primit 145 puncte şi ceea ce este şi mai interesant... nu a marcat nici măcar unul. Anul trecut iubitorii rugbiului au urmărit cu satisfacţie comportarea bună a echipei studenţilor clujeni care a cîştigat una dintre seriile categoriei B şi odată cu aceasta dreptul de a participa la competiţia celor mai bune echipe de rugbi din ţară.

Anul acesta evoluţia echipei clujene a deziluzionat. Infrîngeri ca cele suferite în faţa echipelor Dinamo IX (32—0) şi Dinamo Bucureşti (46—0) impun analizarea cauzelor slabei comportări a echipei din Cluj, care aşa cum s-a prezentat pînă acum nu numai că nu se ridică la nivelul celorlalte echipe din categoria A, dar practică un rugbi fără orizont, fără nici un fel de preocupare tactică şi tehnică, cu greşeli elementare, care nu pot fi întîlnite nici măcar la echipele de categoria B

Ar fi necesar o analiză temeinică a comportării de pînă acum a echipei Ştiinţa Cluj de către Comisia Centrală de rugbi, de către asociaţia Ştiinţa şi mai ales de către colectivul său din Cluj.

M. M.

Lupte: R.P.R.—R. Cehoslovacă

Duminică dimineaţa în sala Floreasca din Capitală va avea loc întîlnirea internaţională de lupte clasice dintre echipele reprezentative ale R.P.R. şi R. Cehoslovace. In vederea acestui meci oaspeţii deplasează în Capitală o formaţie puternică din care fac parte luptători de valoare europeană, ca I. Ruzicka (categ. grea), Zeman (categ. muscă), Atanasev (categ. uşoară) şi alţii.

Echipa ţării noastre va fi compusă din următorii luptători în ordinea categoriilor: D. Pîrvulescu, Fr. Horvath, M. Solcz, Gh. Dumitru, V. Bularca, M. Beluşica, L. Bujor şi A. Şuli.

Luptătorii cehoslovaci sînt aşteptaţi să sosească astăzi dimineaţă în Capitală. Tot astăzi urmează să sosească şi arbitrul neutru Sorokin (U.R.S.S.).

Spartachiada popoarelor U.R.S.S.

Sportivii sovietici se pregătesc în vederea celui mai însemnat eveniment sportiv care va avea loc anul acesta în Uniunea Sovietică: Spartachiada popoarelor U.R.S.S.

Spartachiada se va desfăşura la Moscova între 5 şi 16 august. Intrecerile vor avea loc pe noul stadion construit în parcul Lîjniki, ale cărui tribune vor putea adăposti 100.000 de spectatori, pe stadionul Dinamo şi pe alte numeroase baze sportive ale Moscovei. In programul Spartachiadei sînt cuprinse întreceri la 21 de ramuri sportive. Numărul sportivilor participanţi la Spartachiadă este de 10.000, cu 3.000 mai mult decît la cea de-a XV-a ediţie a Jocurilor Olimpice de la Helsinki.

In vederea Spartachiadei în întreaga ţară se desfăşoară în prezent competiţii la care cei mai buni sportivi ai republicilor unionale îşi dispută dreptul de a pleca la Moscova.

Ştiri sportive

Joi a părăsit Capitala plecînd cu avionul în R.P. Bulgaria echipa reprezentativă de fotbal a oraşului Bucureşti, care va întîlni sîmbătă selecţionata oraşului Sofia. Lotul fotbaliştilor romîni este alcătuit din jucătorii: Cosma, Dungu, Pahonţu, Stancu, Soare, Moarcăş, Neamţu, Ştirbei, Bodo, Anghel, Seredai, Olaru, Nicuşor Dinulescu, Suru. Antrenorii echipei sînt A. Braun şi P. Şteinbach

★

Duminică 22 aprilie echipa de fotbal Spartak-Sofia va susţine primul meci din cadrul turneului pe care-l întreprinde în ţara noastră. Fotbaliştii bulgari vor întîlni pe stadionul Dinamo, echipa Dinamo Oraşul Stalin. In deschidere se va disputa întîlnirea amicală dintre echipele bucureştene Dinamo şi Progresul F.B. Al doilea joc al echipei Spartak Sofia va avea loc miercuri cînd oaspeţii vor întîlni echipa Progresul F.B. avînd în deschidere meciul dintre Dinamo Bucureşti şi Dinamo Bacău.

INFORMAŢII

- Joi dimineaţa a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre R. P. Chineză delegaţia Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. care va participa la sesiunea Consiliului F.D.I.F. ce va avea loc între 24—28 aprilie la Pekin.

Delegaţia este alcătuită din tovarăşele: Stela Enescu, conducătoarea delegaţiei, Liuba Chişinevschi, Aneta Marinescu, prof. univ. Alice Săvulescu, Ana Lungu şi Constanţa Stan

- Joi dimineaţa a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Pekin, delegaţia Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. care va participa la sărbătorirea zilei de 1 Mai în R. P. Chineză.

Din delegaţie fac parte tovarăşii: Liuba Chişinevschi, secretar al C.C.S., Constantin Vasilache, Erou al Muncii Socialiste şi Ion Cheşa, şeful Secţiei întrecere socialistă şi contracte colective din C.C.S.

- Joi a sosit în Capitală un grup de mari industriaşi elveţieni, compus din 7 membri şi condus de dl. dr. Henri Sulzer.

Delegaţia industriaşilor elveţieni va purta discuţii pentru încheierea unor importante operaţiuni comerciale

- Joi după amiază a avut loc în aula Academiei R.P.R. o şedinţă solemnă consacrată eminenţilor oameni de ştiinţă francezi Pierre şi Marie Curie, organizată de Academia R.P.R. şi Comitetul Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P.R. în cadrul marilor aniversări culturale iniţiate de Consiliul Mondial al Păcii.

Au luat parte numeroşi academicieni, membri corespondenţi ai Academiei R.P.R., reprezentanţi ai Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P.R., profesori universitari, colaboratori ai institutelor de cercetări ale Academiei R.P.R.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.68.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52